

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Akıl

İLÂVELİ
Gülbası Sayısı

— «Gel, gör beni..
İşletme Vergisi neyledi!»

Amir

BÜYÜK YIL SONU ÇEKİLİŞİNDE:
Beheri **100.000** lira değerinde

60
apartman dairesi
ile birlikte

**Bir defada
cem'an**

100

**MİLYON
LİRA**

tutarında ikramiyeler...

Bütün tasarruflarınızı 31 Aralık 1970
Perşembe akşamına kadar Bankamızda
toplamakla bu çekilişe daha büyük
kazanma şansı ile katılabilirsiniz.

Bu çekiliş için son para yatırma tarihi:

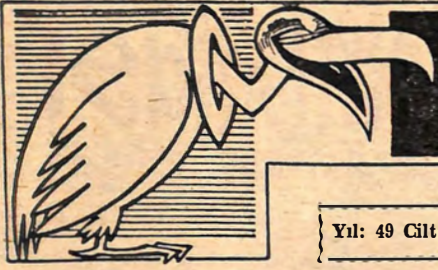
31
ARALIK 1970
Perşembe

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

ELS A

(Reklâm Moran : 3078 — 207)

AKBABA

Yıl: 49 Cilt: 20 Sayı: 2 * Kurucusu : Yusuf Ziya ORTAÇ * 30 Aralık 1970 * Fiyatı: 125 Krş.

En büyük Yazarın En güzel Yazısı

NASRETTİN Hoca'nın mükemmel bir hikâyesi var. Adamın birinin gözü ağrıyormuş Hoca'ya:

— Ne yapayım? diye sormuş.

Hoca:

— Vallahi bilmem ki, demiş, benim dişim ağrıyordu çekirdim.

Bazı dostlar sorarlar:

— Hangi kitabı okuyayım?

Basit gibi görünen bu sorunun altında binbir çetrefil soru yatar. Çünkü kitap tavsiye etmekle, doktorun reçete yazması arasında pek fark yoktur. Karşınızdaki kişinin yaşına, başına, kültürüne, eğilimlerine, karakterine göre bir kitap seçmelisiniz ki hoş gitsin. Sağcıya solcunun kitabı solak gelir. Fıkır fıkır bir genç kıza ağır bir felsefi eser, üniversite profesörüne seks serisinden bir ateşli cilt tavsiye edemezsiniz. Her yaşın, her başın kendine göre alışkanlıkları bulunur. Hele böyle 1971'in yılbaşı sayısına yazmak için oturan AKBABA, onbinlerce okurunun karşısında ne yapsın, neler yazsın?

Eline kalemi alıp dese ki:

— Aaaah, efendim nerede o eski yılbaşılar! Seneler geçiyor, biz yaşılanıyoruz. Hayatın tadı tuzu kalmadı. Şampanyanın bile rengi eski renk değil. İhtiyarlığın ayak sesleri sokağın başında duyuluyor; neredeyse kapımızı çalacak. Damar sertliği, romatizma, kalb yorgunluğu, karaciğer yetersizliği pusuya yatmış. Saat 11 oldu mu, gözler kapanıyor. Ertesi sabah dert çok, hemdert yok. Bir lokale gitsen yeni dansları bilemezsin. Yerinde otursan çlgın müzikten hoşlanmazsın. En iyisi çek yorganımı başına, uzat ayaklarımı yorganına göre. Hiç olmazsa ertesi sabah dinç kalkarsın...

Fena mı olur?

Eğer bu satırlar yaşınıza başınıza denk düşerse elbette iyi olur.

Ama AKBABA'yı eline alan 18'lik, 20'lik bir genç ise dergiyi elinden fırlatıp:

— Ulan bu AKBABA'nın da kanı kurumuş.. demez mi?

Öyleyse nasıl yazmalı?

Ey kutsal kalem! Söyle bakalım, nasıl yazmalı yılbaşı yazısını?

Demeli ki:

— Ooooh, ne güzel! Dünya bir yeni yıla giriyor. Yepyeni bir yıla.. mutlulukla dopdolu bir yıla.. geleceğin günlerinde hayatın senfonisini yudum yudum dinleyeceğiz. Yılbaşının tadını çıkaralım. Toplanalım dostlarla, arkadaşlarla... Sevenlerle, sevilenlerle... Çalsın sazlar! Oynasın

Yılbaşı hediyesi!

insanlar! İçelim, dansedelim, hora tepelim... Felekten bir gece, ömrümüzün baharından bir gün çalım. Önümüzde koskoca bir hayat var. Unutalım her şeyi... Çevremizde çiçekler kokulu, ışıklar renkli olsun! Gece, sabaha kadar sürprizlerle dolsun! Verelim kendimizi eğlencenin dalgalarına; ve sarhoşluğun denizinde yelken açalım yeni aşklara... Ya-

rımlar bizim, yarınlara nice yılbaşıları da bizindir...

Böyle yazsak fena mı olur?

Eğer yaşınıza başınıza denk düşerse elbette iyi olur.

Ama hayatımızın sonbaharına varmışsanız ve yaprak dökümü başlamışsa yüreğinizde; yukarıdaki satırları okuduktan sonra gözlüğünüzü bir an için çıkarıp camlarınızı si-

lerken düşünür ve başınızı sallayarak:

— Bu AKBABA'ya da ne olmuş böyle? Kırkımdan sonra azan iyi azar; kırkımdan sonra azanı da tenesir paklar.. diye düşünmez misiniz?

Dünyada ne kadar insan varsa, o kadar yılbaşı var.

Herbirine birden denk düşecek yılbaşı yazısı yazmak, ne AKBABA'nın harcı, ne de masallardaki Anka kuşunun...

Çocukluktan, delikanlılıktan, genç kızıktan, orta yaşlılıktan, olgunluktan, ihtiyarlıktan yılbaşıların buketi bir ömrün tümünden toplanmış çiçekler gibidir. Herbirinin kokusu ayrıdır. İleriye baktığınız zaman yaşanmamış yılbaşılar azalmışsa, geriye baktığınız zaman yaşamış yılbaşılar çoğalmışsa, başka bir insan-sınız. Ama gençliğinizin ilk yılbaşılarını yaşıyorsanız, bambaşka bir insansınız. Fakirsiz yılbaşı başka, zenginsiz yılbaşı başka... Ve bazan fakirken yılbaşı zengin, zenginken yılbaşı fakir olur.

Hayatın zenginliği kadar cömerttir yılbaşılar...

Bunların hepsini birden ancak iki avuç kadar büyüklükte şu kâğıda sığdırmak, en üstün yetenekli yazarın bile haddi değildir. Ama tüm yılbaşılarınızı birden okumak imkânı da bazan avuçlarınızın içinde bulunur.

Bunun için, açın avuçlarınızı bakın...

Alın yazınızın çizgilerini avucunuzun içinde görmeye çalışın!

En büyük yazar sizin için en güzel yazıyı işte oraya yazmıştır.

AKBABA

AKBABA

Sevgili okurlarına yeni yılın, sağlık ve mutluluklar getirmesini diler.

YILIN ROMANI ŞEKERİ ORTA

• Yazan: MUZAFFER İZGÜ •

Gelecek sayımızda yayımlamaya başlayacağımız «ŞEKERİ ORTA» gerçekten severek, beğenerek okuyacağımız, başka çeşnide bir roman, bütün tipleri, bütün konusu, bütün nüktesi ile tam bizim mizah romanımızdır.

Sevgili okurlarımıza yeni yılda böyle bir roman sunmakla mutluyuz.

GELECEK HAFTA AKBABA'DA

Yılbaşı Tombalası

MUZAFFER İZGÜ

HER zaman politikacılar bizimle oynayacak değiller ya, biz de tuttuk bu yılbaşı akşamı politikacılarla oynadık.

Gayet basit, yılbaşı gecesi davetliler toplanınca, oturduk tombaladaki kartelâlara ve fişlere numara yerine isimler yazdık. Amma aklınıza gelen tüm politikacıların isimlerini. Bu işi, bizim amcayla dayı karşılıklı geçerek bir güzel hazırladılar.

— Receeep, Osman Bölükbaşı'nı yazdın mı?

— Aman yahu durulur mu Hüseyin amca yazı!...

— Pekiyi beyler, Demirel'e ne buyrulur?

— Yaz dayı, istersen demirden bir el yap, hani ya resimli falan, daha iyi olur.

— Pekiyi çocuklar Kasım Gülek'e ne buyrulur?

— Yaz dayı, yazı...

— Yahu çocuklar, İsmet Paşa?...

— Amman dayı nasıl unutursun?

— Canım unutmasına unuttumam amma, biliyorsunuz Paşa'nın aksiliği tutarsa kimse tombala yapamaz.

— Niye dayı?

— Torbadan hiç çıkmaz da ondan.

Baktık dayımız, İsmet Paşa fişinin arkasına başka bir şeyler karalıyor:

— Amman dayı, dedik, ne yazıyorsun oraya, olmaz.

— Olur canım, bir tarafına İsmet Paşa yazdım, öbür tarafına Ecevit yazdım, niye olmasın? Gönlüm razı olmadı burada bile ikisini ayırmaya... Arkadaşlar, başka kimi unuttuk?

— Yaz dayı, dedim, Sadettin Bilgiç...

Dayım, hemen bir karton fişin üzerine tesbîh resmî oturttu.

— Bu kim dayı?

— Sadettin Bilgiç...

— Yahu Faruk Sükan hani?

— Tamam, dedi dayım, bunun için de şöyle bir kulaklık yaparız, altına da «Yırlıbeş kılçıkmetreden duyar» yazarız, aptal olan bile anlar...

Neyse, tüm politikacıların isimlerini birer birer yazdıktan sonra tombala oynamaya başladık. Dışardan bir duyan olsa, bizim evi ya Meclis zannederlerdi, ya da Konyalıların Lokallı... Tombalayı da dayım çekiyor, bir bağırtıyor ki sızma görmemiş şeyle:

— Osman Bölükbaşı... Zaten, en önce çıkan Osman Bölükbaşı oldu.

Bağırtıyordu biri:

— Yaşasın be Bölükbaşı, bende var...

Dayım bağırdı:

— Arkadaşlar dikkat, gelişigüzel koymak yok, sonunda kontrol var ha!... Turhan Feyzloğlu...!

— Yahu bunun ikisi yan yana nasıl durmuşlar torbanın içinde?

— Dururlar, bir torba içerisinde durabilirler ama, bir parti içerisinde duramazlar...

— Lütfe politikayı yapmayalım, çek dayı!...

— İsmet Paşaaa...

— Hay çok yaşa, bende var...

— Şey pardon, aynı... Çek dayı!

— Tural Paşa...

— Yahu dayı bunu da niye yazdın?

— Canım hiç olmazsa adamcağızın adı tombalalarda geçiversin, yoksa unutulup gidecek... Evet bay-bayanlar çekiyorum, Alpaslan Türkeeeş!...

— Palavra beleeş, diye bağırdı amcam...

— Aman amca, duymasın, sonra salar üç beş tane komandosunu üzerimize, yılbaşı gecesi burnumuzdan gelir.

— Yahu, dedi o sırada babamın bir arkadaşı, bir Demirel'i bekliyorum, o da geldi miydi, evvelallah bizimki birinci çinko... Haydi Demirel!...

— Daha çok beklersin, dedi dayım... İbrahim Şevki Atasagun...

— Tamam, birinci çinko...

Dayım, birinci çinko diyen Kemal âbiye gülererek baktı:

— Bilmişsin de o kartı almışsın kâfir, dedi, adam nasıl olsa Demirel'e politikada da birinci çinkoyu yaptı... Yalnız kontrol var, oku bakalım...

Okudu Kemal âbi:

— Mehmet Ali Aybar... Talât Asa!...

Dayım:

— Nasıl olur yahu, dedi, bunun ikisi bir arada asla olamaz...

— Necmettin Erbakan...

— Nee?

— Necmettin Erbakan...

— İşte şimdi hapı yuttun, çünkü daha çıkmadı Necmettin Erbakan...

— Yahu çıkmış olmasın?

— Çıkmadı kardeşim, gerçi şimdiye dek bu kadar masonun içinde nasıl durdu onu bilemem ama, çıkmadı işte, baksana yeri boş...

— O zaman, dedi Bahri bey, benim bir tek Nurlu Ufuk'um kaldı. O çıkarsa, bizim çinko tamam...

Dayım:

— Çekiyoorum! dedi... Canı önünde broşür...

Hepimiz birden bağırdık:

— Yahu dayı böyle isimde bir politikacı yok!...

— Var, dedi dayım, âhir zaman politikacılarından bu... Hani canım hatırlamıyor musunuz, adam gece yarısı bir avukatın evine girmişti de, sonra da bu avukatın evinde hiç bir şey yapmadığına dair doğumvinden kağıt almıştı, işte o...

— Haa, dedi bizim peder, hatırladım, bir şey yapmadığına dair camilerin önünde broşür dağıtmıştı...

Dayım tekrar elini torbaya daldırdı... Amma bir türlü çıkarmaz...

— Yahu dayı haydi!...

— Çıkaramıyorum çocuklar, boynuna elim torbanın içinde dönüp duruyor...

— Amman dayı, o da ne demek?

— O demek, bu demek, inanmazsanız bakın!...

Gerçekten baktık, dayımın eli torbanın içinde fırıl fırıl dönüyordu. Neden sonra dayım zorla elini torbanın içinden kurtardı ve bağırdı:

— Nurettin Oook!...

— Hay Allah, dedik hepimiz...

Dayım tekrar daldırdı elini, fiş kudu, suratı değişti.

— Ne var dayı?

— Hiç canım, bir daha çıktı...

— Kim?

— Kim olacak canım, Osman Bölükbaşı... Ben bir kez yazmıştım, o iki kez çıktı.

Bahri bey bağırdı:

— Yahu bul şu Nurlu Ufuk'u...

— Buluruz buluruz... Aydın Yalçın!...

Melek abla bağırdı:

— Birinci çinkooo!...

Kontrol ettik, gerçekten doğruydun... Bu kez başladık ikinci çinkoya çalışmaya...

— Hamidooo!...

Herkesin ağzından:

— Vah vah! sözleri döküldü. İlyice kızıştı Bahri bey:

— Yahu, diyordu, bir tek Nurlu Ufuk kaldı be, bul şunu be!...

Dayım umursamadan:

— Beklee, dedi...

Biraz sonra Melek abla bağırdı:

— İkinci çinkooo!...

Artık son tur tombalaydı... En büyük para tombalanın olduğu için bayağı kızışmıştı oyun. Hele Bahri bey, hepimizden çok kızışmıştı:

— Yahu, diyordu, kim verdi benim elime bu Nurlu Ufuk'lu kartelâyı, oyunun başından beri bunu bekliyorum be!... Hep bunun yüzünden gitti, birinci çinko da, ikinci çinko da!...

Dayım tekrar gülümsedi:

— Bekle, çıkar, diye...

Bir kaç politikacı isminden sonra, bu kez Cemil bey bağırdı:

— Tombalaaa! diye.

Bahri bey tombala sözünü duyunca hop oturdu, hop kalktı:

— Asla olmaz, dedi, torbanın içinde Nurlu Ufuk var mı, yok mu kontrol edeceğiz.

Dayım, Nurlu Ufuk'u kendi eliyle yazmıştı. Onun için, hiç kuşkusuz torbayı, yere boşalttı...

Ulan aman, ara ara gerçekten Nurlu Ufuk yok...

— Olmaz, dedi Bahri bey, saymam bu tombalayı...

Ötekiler de saymayız deyince, tutuk oyunu bozup, baştan bir daha kartonun birine Nurlu Ufuk yazıp torbanın içine attık...

İnanır mısınız, oyun bitti ama, bizim Nurlu Ufuk yine kayboldu...

— Olmaz, dediler yine hepsi.

Bir kez daha yazdık kendi ellerimizle Nurlu Ufuk'u ve attık torbanın içine... Üçüncüde de Nurlu Ufuk torbanın içinde kaybolunca:

— Yoo, bu işin içinde muhalefet parmağı var, deyip oyuna son verdik.

Muzaffer İZGÜ

Yazısız

«BİLEN KAZANIYOR»

Yarışmamızı Kazananlar

Okurlarımızın büyük bir ilgiyle katıldıkları «BİLEN KAZANIYOR» Yarışmamızın sonuçlarını açıklıyoruz:

- 1 No. lu hikâyenin SORUSU: Acaba, bu karşılıklı iki bakkalın tabelalarını okuyabilir misiniz bize? CEVAP: Kırat Bakkaliyesi: Süleyman Demirel — Altıok Bakkaliyesi: İsmet İnönü.
- 2 No. lu hikâyenin SORUSU: Kimdi o? CEVAP: Rıfki.
- 3 No. lu hikâyenin SORUSU: Dördüncü doktor, ya da dördüncü deli ne yapıyordu? CEVAP: Politikaya düşkün olan «Hızla kalkıyoruz» dedikçe, uçuş tecrübesi olan deli, hosteslerin kalkış ve inişlerde yaptıkları «Lütfen emniyet kemerlerinizi bağlayınız» uyarısına uymak için kendini çikiş ipliğiyle bağlıyordu.
- 4 No. lu hikâyenin SORUSU: Bu adamlar hangi ilimize (!) gitmek için sıra bekliyorlar? CEVAP: Altmışsekizinci ilimize... Almanya'ya...
- 5 No. lu hikâyenin SORUSU: Bu adamlar niçin gülüyorlar? CEVAP: Çünkü o hafta, «Nasrettin Hoca Haftası» idi.
- 6 No. lu hikâyenin SORUSU: Ahmet'in camı neden sıkıyor? CEVAP: Kadri'nin vapurda konuştuğu kız, Ahmet'in kızkardeşi idi.
- 7 No. lu hikâyenin SORUSU: Halime'ye göre takkenin onlara ne faydası olacaktı? CEVAP: Çocuk, altına yapacağını söyleyecekti.
- 8 No. lu hikâyenin SORUSU: Bu adam kimdi? CEVAP: Bir dolandırıcı.

Doğru cevap verenler arasında çekilen kura sonunda aşağıda isimleri bulunan okurlarımız, kurucumuz merhum Yusuf Ziya Ortaç'ın «Bizim Yokuş» adlı kitabı ile çeşitli para ikramiyeleri kazanmışlardır. (Sekiz hikâye ile yedi hikâyenin hepsine birden doğru cevap veren çıkmamıştır.)

6 X 25 = 150 lira kazanan:	25 lira kazananlar:
Taner SİNGİL	Enver DUMAN
Hatboyu, Yeni Yol No: 17/6	Engiz H.E.S.
Göztepe — İSTANBUL	VAN
5 X 25 = 125 lira kazanan:	Yücel KİTAPÇI
Nevin SARI	Polis Memuru
359 sokak No: 40	Hozat — TUNCELİ
Şirinyer — İZMİR	
4 X 25 = 100 lira kazanan:	Ahmet KÖKLÜGİLLER
Kemal AKBULUT	Cengiz Topel Lisesi öğretmeni
6 No. lu Gezici Röntgen	Tarsus — İÇEL
Verem Tarana Ekibi	
Sağlık Memuru	Arslan CANLI
Nazilli — AYDIN	Justinus Kerner Str. 18
3 X 25 = 75 lira kazananlar:	7140 — Ludwigsburg
Mustafa ADIGÜZEL	ALMANYA
Merkez Lisesi 5 Fen - A 134	Meral URAZ
MALATYA	Emek mahallesi
M. Kemal AÇIK	8. Durak No: 53/1
Koçular Ortaokulu Müdürü	Bahçelievler — ANKARA
Eğridir — İSPARTA	
Ayhan KORKUT	Emin SÜER
Harita Teknik Me.	Eğitim Enstitüsü
5 No. lu Toprak Komisyonu	Matematik 1 - A
DENİZLİ	ERZURUM
Uğur ÖZÜTOK	
Woonoord — Atatürk Klopro-	Medet ORAL
zenweg 64 No. 25	Emirhan Köyü Öğretmeni
Amsterdam — HOLLAND	Sorgun — YOZGAT
2 X 25 = 50 lira kazananlar:	Yusuf İzzettin DİNÇER
Mehmet SAYAN	İpekçilik Cad. Sıvıbey Sokak
Eğitim Enstitüsü	Gerey Ap. No: 6 Kat: 3
Türkçe 3. Sınıf	Setbaşı — BURSA
DIYARBAKIR	
İsmet KUTLU	Halil ERCAN
Sarıuşağı mahallesi No: 13	Gaziantep Birinci Noterliği
Kaman — KIRŞEHİR	GAZİANTEP
Ahmet ADIYAMAN	
Pir Ömer Köyü İlkokulu Md.	Levent DOĞANÇAY
Patnos — AĞRI	Sahabiye mahallesi
	Açık Sokak No: 13
	KAYSERİ

ALARM ÇANI!

Maaşsız da çalışırım

Merak etme Devlet Baba,
Züğürtlüğe alışırm!
Teklif mi var aramızda?
Maaşsız da çalışırım!

Memur denen bir adım var,
Keçi gibi inadım var,
Emeklilik muradım var,
Maaşsız da çalışırım!

Dökülüyor her bir yanı,
Memuruna bak da tanı,
Odur kurtaran vatani,
Maaşsız da çalışırım!

Estek-köstek falan deme,
Bin dereden su getirme,
Sen ister ver, ister verme,
Maaşsız da çalışırım!

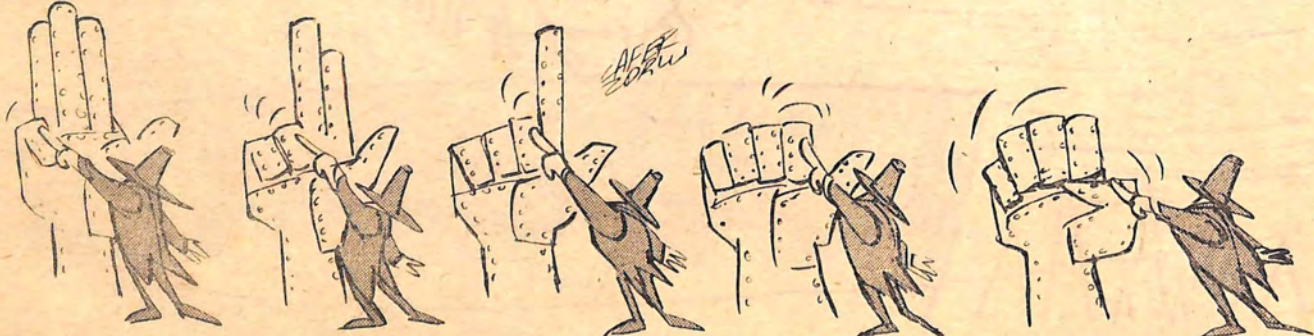
Yaptım Personel Kanunu,
Ümit ettik enikonu,
Zamlar ile çıktı sonu,
Maaşsız da çalışırım!

«Tiraza vardır hakkın»
«Budur» dedin «intibakın»
Şu halime bir de bakın,
Maaşsız da çalışırım!

Kuyruğuna getir; yüz, yüz,
Onlar almış onbin beşyüz,
Bizde yok ki kızacak yüz,
Maaşsız da çalışırım!

Ey Mukadder, etme keder,
Memur idi merhum peder,
Derd: «Böyle gelmiş, gider...»
Maaşsız da çalışırım!

Mukadder ÖZAKMAN

— Demirel'in yetkilerinin arttırılması istendi. —

"BAŞ" ÜZERİNE

**REŞAD
EKREM
KOÇU**

emir, parmağının şöyle bir küçük işaretile uçar, gider. Bilmezler miydi ki dersiniz: «Baş bostanda bitmez...»

«Baş Tâci» aşırı hürmete lâyık kimse; gî-nül yolunda ise, âşkın bütün güzellerden üstün tuttuğu sevgilisi. İşte bir eski muhabbet-nâme:

«Melek simâ cânım, lebi mercânım. Ey rûyi mâhım, gül yüzlü şâhım, zülfü kemen-dim, servi bülendim. Peri ruhsarım, şeker güftârım, şiveli yârim, defî melâlim, mâlû menâlim, fikrî hayâlîm, gülî handânım, der-de dermânım, tûti dillim, ince bellim, kara gözüm, şirin sözlüm, güler yüzüm; gözümün nûru, gönümün sürûru, aşkım ilâci, bâşımın tâci!...»

Başların Tâci ki meclise gele

Töredir eşikte ayak öpüle

Başların Tâci güzelin ayakları da sünbül koçanı gibidir, öpülür, hem koklana koklana öpülür.

Yâr küskün, âşık şaşırmış, yalvarıyor:
Sezâyî merhametîm bâri bana sen acı
Suçum nedir ey efendim başımın tacı

Bir gaye, fikir uğruna nefsin fedâ edil-mesine «Baş vermek» denilir. Âşıklar da başı-nı baş tâci sevgililerin yolunda fedâ ederler. İşte koca Şeyh Galip:

Başım vereyim kılın giderse

Ali Çamiç Ağa da bir halk şairi:

Bir dilbere verdim başı

Dedi bunun gözü başı

Ne kırpk var ne de kaşı

Üç otuzu geçmiş yaşı

Nasıl olam ben oynası

Buna gerek kabir taşı

Baş üstüne sadece taç konmaz, bir gül goncası, bir gülî rânâ da konur. Lâle Dev-rinin büyük şairi Nedim'in dilbazlığına bakın:

Sen kim gelesin meclise bir yer mi bulunmaz
Bâş üzre yerin var
Gül goncesisin, küsei destar senindir
Gel ey gülî rânâ

Ama bazan o gül goncelerin başında ka-vak yeli eser. Nedim'in çağdaşı Tâib:

Kavak yeli eser ol serv kaddin başında
diyor. Son yenigerlerden halk şairi Galatalı
Hüseyin Çorbacı da gençliğinde o kavak yel-lilerdenmiş, «Serenzam» isimli destanında
kendi anlatıyor:

Galata'da kahvecinin oğluyum

Yaş onbeş samur saç fidan boyluyum

Akranım içinde bir içim suyum
Esti bir gün başta kavak yelleri

Güzellerin başında kavak yeli eser, ama âşıkların başı da rüzgârsız durmaz, şu beyit ikinci Sultan Mustafa'nın, padişah ağzına da yakışıyor:

Başınızdan hiç havâyî zülfî yâr eksik değil
Mürtefi yerdin, anıñın rüzigâr eksik değil

Güzellerin başı kavak yelli, âşıkların başı rüzgârlı, sarhoşların başı da dumanlı olur. Başı sevdalı gençlerin gönül verdiği dilberle başı bağlanır; ve kız olsun oğlan olsun genç-ler başına buyruk bırakılmaz.

Aman dikkat etmeli, insanın başına çorap örülür. Bazan da taş yağar, Koca Fatih Sultan Mehmet'in şu beyitine bakınız, bir insana «Şair» ünvanını vermek için kâfi iki satır:

Cünün sahrasında felekten başıma yağan
Cefâ taşlarını cem eyledim sengi mezar ettim

Münafık ve müfsit çevirdiği dolapta mu-vaffak oldu mu «başı göge erer»; lâyük olma-dıkları mevkilere şunun bunun kanadı altın-da yükselenler de «Başı gökte» dolaşırlar. A-ma hakikat olan:

Baht ile başı göge irse yine câhildir

Eskiden ne çok baş vardı:

Kuyuncubaşı, kahvecibaşı, esircibaşı, bak-kalbaşı, hekimbaşı, berberbaşı, hamlacibaşı, sakabaşı, kolbaşı.. say sayabildiğin kadar. Başçuhadar, başlala, başkadin, başağa.. yaz yazabildiğin kadar.

Zamanımızda azaldı:

Başkâtip, başöğretmen, başhekim, aşçıba-şı, ustabaşı, ordu da onbaşı, yüzbaşı, bin-başı, başçavuş, başefendi ile başkumandan. Basının da başmuharriri, başmürettibi var.

Bir yere baş olmak iyi olsa gerek, «Baş ol da.. demişler, istersen eşek başı ol!..»

Dağın başı vardır, derenin başı vardır, yo-lun başı vardır. Köşebaşı var, çarşıbaşı var, çeşmebaşı var, İstanbul'da Şehzadebaşı var, Beyoğlu'nda Tarlabası var, ve meyhanelerde tezgâhbaşı var.

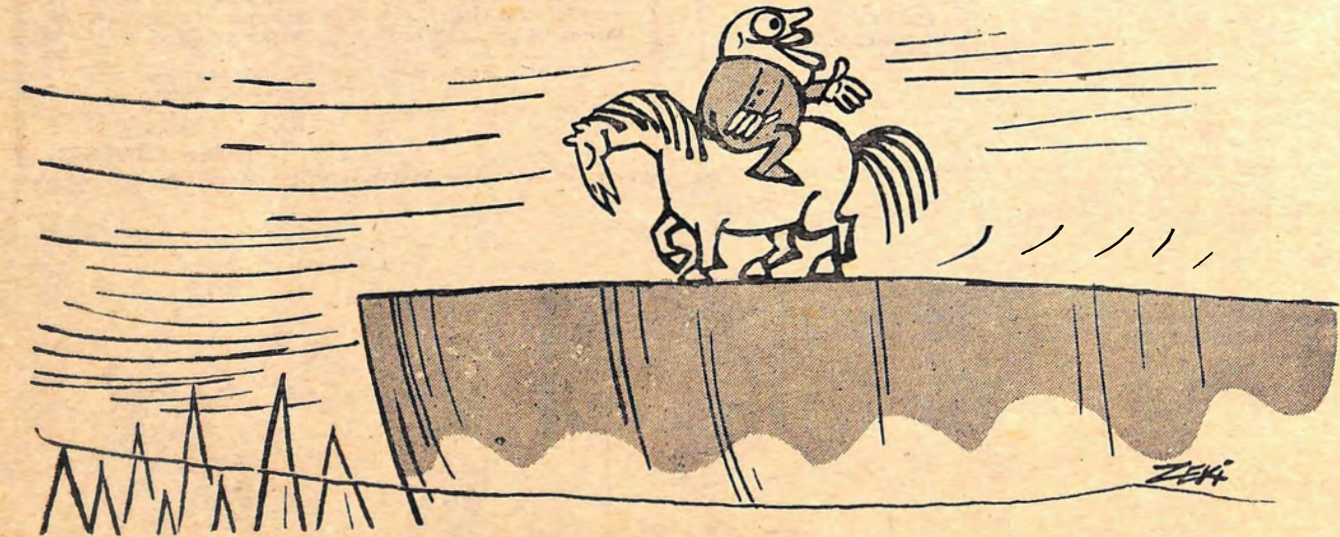
Bir baş soğan, iki baş öküz, üç baş ko-yun. İki başı kirli değnek, dörtbaşı mâmür adam.

Saat başı, hafta başı, ay başı, yıl başı.

Hışgeldin 1971!

Reşad Ekrem KOÇU

Bazı siyasi çevrelere göre, Demirel'in «sonu geliyor». — Gazeteler —

Demirel — Gelen melen yok yahu!..

SİZİN İÇİN

— Bana çarp ama kaptan, kayuğuma dokunma daa!.. Daha yeni yaptırdım onı!..

DENİZCİLER :

HAVUZ

Heyeti umumiyesi Karadenizli olan serdümenlerimizden biri ile yine vardiyada lâflıyoruz. Adam zaten fizyonomisi ve konuşması itibarıyla komple mizah.

Vaktiyle seferlerden birinde, zengin bir ecnebi hanımla tanışır. Kadın ona maddi yardımında bulunacak, zengin olmasını sağlayacaktır. Fakat vaadini gerçekleştirmeye kalmadan, bir olaydan dolayı hastaneye düşer.

— Ah, dedi, efendi kaptan, var idi ha bu gemiye bir kari, vereceudi baa çok para.

— Ee, dedim, niye vermedi?

— Bir gün gezeyidi ha urya, havuzun kenarına... Duştı havuza, eyi mi?

— N'olmuş, dedim havuza düştüy. se, yüzer, çıkar.

Bizimki boynunu büktü:

— Havuza su yoğidi ki!..

Alâettin ZÜMRÜT
Denizyoları İşletmesi 4. Kaptan
Bakırköy — İST.

POLİSLER :

BİR DAHAKİ SEFERE...

Karakolun titiz komiseri, bir olayın tamamlanan evrakını fezleke yapacaktı. Yeni atanmış stajyer memura:

— Daktiloya kâğıt tak, söylediklerimi yaz bakalım, dedi.

Memur taktı kâğıdı:

— Tamam efendim.

Komiser, noktasına, virgülüne varıncaya kadar söyleyerek başladı olayın özetini çıkarmaya...

İş bitince yazılanlara göz attı ki, ne görsün? Ağzından çıkan her şey kâğıda geçmemiş mi? «Nokta» demişse, cümlelerin sonuna işaret konacağına «Nokta» yazılmış, «Virgül» demişse, «Virgül»...

Komiser yarı kızgın:

— Oldu olacak nefes alışlarımı da yazsaydın bari, dedi.

Stajyer memur eksik iş yapmanın utancıyla cevabı verdi:

— Bir dahaki sefere onları da yazarım efendim!

Ali Rıza ÖZTÜRK
Vilâyet Özel Kalemde polis me.
BOLU

ÖĞRENCİLER :

TAKVİM

Kardeşimi imtihan ediyordum, sordum:

— Hangi takvimi kullanıyorsun? Milâdi mi, Hicrî mi?...

Velet hemen cevap verdi:

— Saatli Maarif Takvimi!...

Emel SARICA
Öğveren Sk. 15/9
Demirtepe/ANKARA

SUSUN

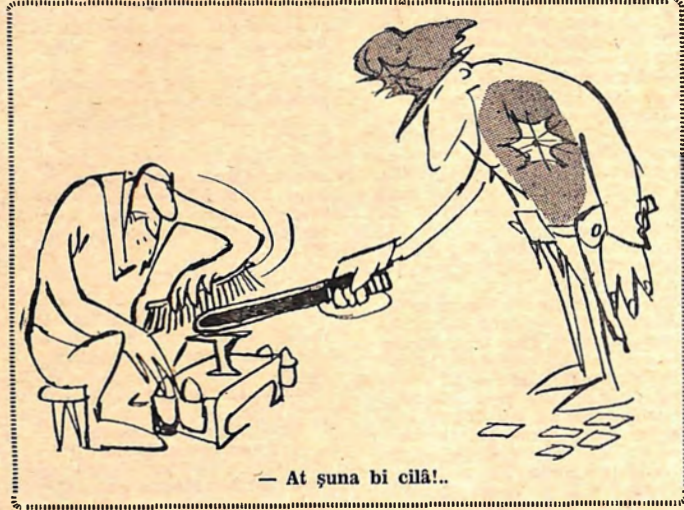
Tokat İlköğretmen Okulu son sınıfında idir. Bir cumartesi gecesi oturmuş arkadaşlarla sohbet ederken, az ilerimizde uyuyan bizim tombul Mustafa'nın önce horlaması kesildi, ardından yarı kapalı gözlerle yatağında doğrulup pijamasının üstüne giysilerini giyip, yeniden yatağına girdi.

— Ne o Mustafa... Giysilerle yatılır mı? diye güllüşerek üşüştük başına.

Bizimki gözlerini açmadan «Susun» diye işaret edip:

— Kaybolun, diye fısıldadı. Bırakın da şu fısıltı gibi kızı tavlayıvereyim!

Mehmet CAN
Bala Köyü İlkokul Md.
İlgaz/ÇANKIRI

— At şuna bi cilâ!..

YARGIÇLAR :

BİR ET DÂVASI

İlimizin «R.» kasabasında halkın «Donsuz hâkim» diye adlandırdığı bir yargıç varmış. Söylendiğine göre cimriliği nedeniyle kasabalı kendisine bu adı takmış.

Günlerden bir gün, Olgunlar köyünden Deli İbrahim adlı vatandaş, sabahın kasaba iki kilo et tembihler. Akşam uğrar ki, kasap eti satmış! Başka et değil, kırıntısı yok çengellerde!

Deli İbrahim'in kanı tepesine çıkar:

— Kim aldı bizim eti?
Kasap, Donsuz Hâkim'in aldığını söyler.

— Bana ayırdığını demedin mi?
— Dedim ama, dinletemedim.

O öfkeyle hâkimin kapısına dayandı Deli İbrahim:

— Et nerede?

Şaşırır Donsuz Hâkim:

— Hangi et?

— Benim kasaba ayırttığım iki kiloluk et...

Eti, hele iki kilo olduğunu duyunca daha da şaşırır Donsuz Hâkim:

— Oğlum oğlum, der. Sen git etini başka kapıda ara. Değil bir günde, iki kilo et iki yılda girmemiştir bu eve!

Sonradan bütün kasaba halkı hak vermiş hâkime:

— İki kilo et alan adama «Donsuz» denir mi? diye çıkmışlar Deli İbrahim'e.

Orhan TÜZÜN
Hâkim
BİTLİS

POLİTİKACILAR :

ADAMINA GÖRE...

Ailece Güney illerinde bir geziye çıkmıştık. Bir dağ köyünde çağlayarak akan kaynaktan kana kana su içmek istedik. Genç bir köylüden, orahlara has bir su taşı getirmesini rica ettik. Bu arada merak etmiş olmalı ki, nereden geldiğimizi sordu.

— Ankara'dan, dedik.

Bir hızla kayboldu, biraz sonra elinde bir su bardağı ile geri döndü.

— Ama, dedim, biz tas istemiştik senden...

Delikanlı kızardı bozardı:

— Koskoca Ankara'dan gelenlere tasla su içmek yaraşır mı, dedi. Haddimizi biliriz biz. Bardak size, tas bize...

Meryem AYDIN
Süngübayırı S. 36/6 Cebeci/ANKARA
ZOR İŞ

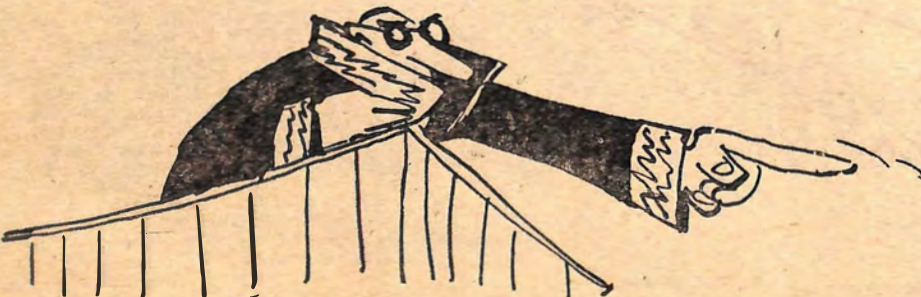
Sivas'ın köylüklerinden birinde, her seçim muhtarlığa adaylığını koyan Nebi, son seçimlerde Belediye Meclisi üyeliği kazanmıştı. Ertesi günü karısı:

— A kişi, bizim herif pöyök adam olifti, diye başladı dert yanmaya. Sabaha kadar evde yatacak yer beğenemedi. Sabaha kadar yatağını o odadan o odaya taşıttırır. Büyük adam kahrı çekmek ne zor olfırmış meğer!

Tahsin BASAK

Millet Cad. 3/A Gebze/İZMİR

* SİZİN İÇİN sayfasında yayımlanacak her anı veya fıkra karşılığının bir aylık AKBABA aboneli olacağını açıklar, esprî dolu yazılarınızı bekleriz sevgili okurlarımız.

— Suçlu, ayağa kalk!

SAFER
ZORLU

Bir ülke kurtuluyor

VEDAT SAYGEL

ZEVK E döşenmiş büyük çalışma odasındaki ayna gibi parlayan masaya çantasını, gazetesini bırakıp otururken sordu:

— Uzlaşmaya rağmen işbaşı yapmayan var mı?

Film yapımcılarının hemen ilk görüşte bir filmin baş rolünü verebilecekleri, «Yeni bir seks bombası» diye bütün dünyaya ilân edebilecekleri güzellikteki bayan sekreter geniş odanın marleyleri üzerinde bir iki kırtıttıktan sonra:

— İnâtları tuttu gene, diye şakıdı. Direnecekler de, sanki sizi pes ettirecekler...

Can sıkıntısıyla bir sigara yakıp, dumanını tavana doğru üfledi işveren İhsan bey. Daha fazla dayanmayacağı artık. Aylar süren bir anlaşmazlıktır gidiyordu işçilerle arasında... On yıl önce on lira gündelik çalıştırdığı bir işçi, bugün otuz lira istiyordu... Olmaz ki... Geri kalmış bir ülke, böylesine ölçsüz isteklerle kurtulamaz ki...

Dertli dertli bir nefes daha aldı sigarasından. Bir şeyler yapmalıydı. Bütün sosyal sınıflarıyla büyük bir bunalım geçiren memleketi, ülke sayıline karınca kararınca katkısı bulunan bir iş adamı olarak kurtarmanın yollarını aramalıydı!

Düşündükçe bunalıyordu! Bir şeyler yapmalı, hem işyerini, hem memleketi bu anarşist ortamdan kurtarmalıydı. Başladı çare aramaya. Fabrikadan çıkarılmasını emrettiği üç kişiye otuz isim daha ekledi, sinirleri yatışmadı. Lokayta karar verdi, sıkıntısı dağılmadı.

Orta şekerli bir kahve ısmırladı kendine.

Hayır, fabrikadaki karışıklık, memleketteki karışıklardan doğuyordu. Memleketteki karışıklık, düzenin bozukluğundan doğuyordu. Düzenin bozukluğu, hükümetin otoritesizliğinden doğuyordu. Öyleyse, ülkeyi kurtarmak için tabandan tavana her şey değişmeliydi! Ve değişim önce kendinden başlamalıydı.

Hiç yapmadığı şeyleri yapmak zorunda kalacaktı ama, memleketin kurtulması için canını bile verebilirdi!

Önce şoförünü çağırtıp, arabayı boyaya götürmesini emretti:

— Rengi değiştirilsin, tatlı bir yeşil olsun!

Sonra, kahveci çırağına bahşış verdi. Daha sonra usulca kapıyı kilitleyip, bir iş için masasına sokulan seks bombası sekreterini «Aziz vatan sağolsun!» diyerek kucakına çekti!

— Ben hakkımı almasını bilirim! diye söylendikçe siniri bir kat daha artıyordu dokumacı Hüsnü'nün.

Az önce yediği tokatın acısıyla büzüldüğü köşede ağlayıp duran karısı:

— Ben intikamımı almasını bilirim! diye geçiriyordu içinden. Ellerini kırılış herif!... Dışarda kime kızsa, gelir hıncını benden çıkarsın!

Alacağını istemek için yolladığı çırağın eli boş döndüğünü gören bakkal, dokumacı Hüsnü'nün penceresine doğru dişlerini gıcırdatarak:

— Ben paramı almasını bilirim! diye homurdanıyordu. Serteri Niya'zı'ya başına musallat edeyim de gör-sün!

Öfkeden eli ayağı titreyen dokumacı:

— Bir kahve yap! diye bağırdı sessizce ağlayan karısına.

— Kahve yok ki yapayım...

— Çay demle öyleyse!

— Sabah bittir!

— Ulan olup olmadığımı sormuyorum, çay yap diyorum sana!

— Nereden bulayım ayol?

— Bul da, nereden bulursan bul!

Dayadı dirseğini uzandı divana. Sürüp gitmezdi bu böyle... Tepeden turnağa bir iltimas, bir haksızlık, perişan etmişti koskoca toplumu! Direnişin elebaşısı diye işten uzak-

laştırmaları da bal gibi bahaneydi! Yoo, bu kadar büyük haksızlığa göz yumamazdı! O halde, memleketi kurtarmak için önce haksızlığı ortadan kaldırmının savaşını yapmalıydı.

Fırladı yerinden. Ekmek bıçağını beline soktu, kapının demir kolunu eline aldı, «Aziz vatan sağolsun!» diyerek altını üstüne getirmek için çalıştığı fabrikaya daldı!

— Allah için doğru söylemiş adam, dedi Hasan dayı. Günden güne memleket batıyor! Biz de köy kahvesinde yan gelmiş, bu batışı seyrediyoruz.

— Gidise «Dur» diyen çıkmazsa, elbette batar, dedi nalbant. Para değerden düştükçe, bizim mahsulün fiyatı da düşüyor. Köylüsü sürünen bir memleket kalkınır mı?

Cebinden bir kâğıt çıkardı:

— Oku hele şunu Recep.

Yanında oturan, kâğıtta yazılanları heceledi:

— Gönderdiğin üzümlerin sandık parası, nakliyesi, komisyonu, ham-maliyesi çıktıktan sonra yetmişbeş lira alacağın kalmış.

— Breh breh, diyerek hayretini belirtti berber. Koca bir bağdan ziline kalan para bu ha?

— İçerdeyiz oğul, dedi nalbant. Bunun içine ilâcını koy, toprak işçiliğini koy...

— Borç bulup mahsul aldıkça borçlanıyoruz, dedi Hacı emmi. Tütünde de öyle oluydu.

Tüm köylü ayı görüşteydi.

— Üç beş kişinin rahatı için göz yumamayız, dedi AP'li Hidir. Bir şeyler düşünmeliyiz.

— İş isten geçmeden kurtarmalıyız, dedi CHP'li Osman.

— Lafı değil, essahtan kurtarmalıyız, dedi MP'li Memiş.

YTP'li, Durmuş'la, MHP'li Ali de aynı görüşteydi.

— Haydi öyleyse, dedi GP'li Kamil. Durmayalım.

— Haydi, dediler, tam altı kişiyiz. İçlerinden biri seslendi kahveciye:

— Len Namık, ver şu iskambilleri. bi altıkol yapak!

Bir gün önce gözlerinin önünde meydana gelen öğrenci olaylarını gören, yaralanan arkadaşlarını eliyle hastaneye götürken genç kız hem ağlıyor, hem de:

— Birtakım çıkarıcıların tuzağı bu! diye söyleniyordu. Amaçları, bu çarpık düzeni korumak. Bunun için de gençliği birbirine düşürdüler.

— Aptallar, diye atıldı bir başka cici kız. Bunu yanlarına bırakacağız mı? diye söyleniyorlar? Demokrasiye midelerinden bağlı bir avuç insanın işahı bakışlarına mı bırakacağız memleketi? Kurtaracağız!

Sustular, daldılar, vatani kurtarmanın çaresini aramaya başladılar.

— Söz veriyorum, kurtaracağız! dedi biri.

— Haydi, dedi bir başkası, hemen çıkalım.

Saçlarını taradılar, makyajlarını yaptılar, sonra gardrobun önüne geçerek vatani kurtarmak için maksim, mini mi giymeleri gerektiğini düşünmeye başladılar.

— Batıyoruz, dedi muhalefet partisinin acar elemanı. İşte adıma gelen seçmen mektupları... Dertler dağ gibi...

Günde yüzlerce mektup alıyordu. Ve seçmenlerinin çoğu, «Bu gidise neden dur demiyorsunuz? Neden kesinlikle karşı çıkmıyorsunuz? Neden memleketimiz için hayati önemi olan büyük konulara gerektiği kadar eğilmiyorsunuz?» diye soruyordu.

Kendi öz vatamın dimdik ayakta görmeyi özleyen gerçek vatansever mektuplarıydı bunlar. Ve işte milyonlarca insanın gözleri önünde bütün müesseseleriyle çatırdamaya başlamıştı bu çürük düzen!

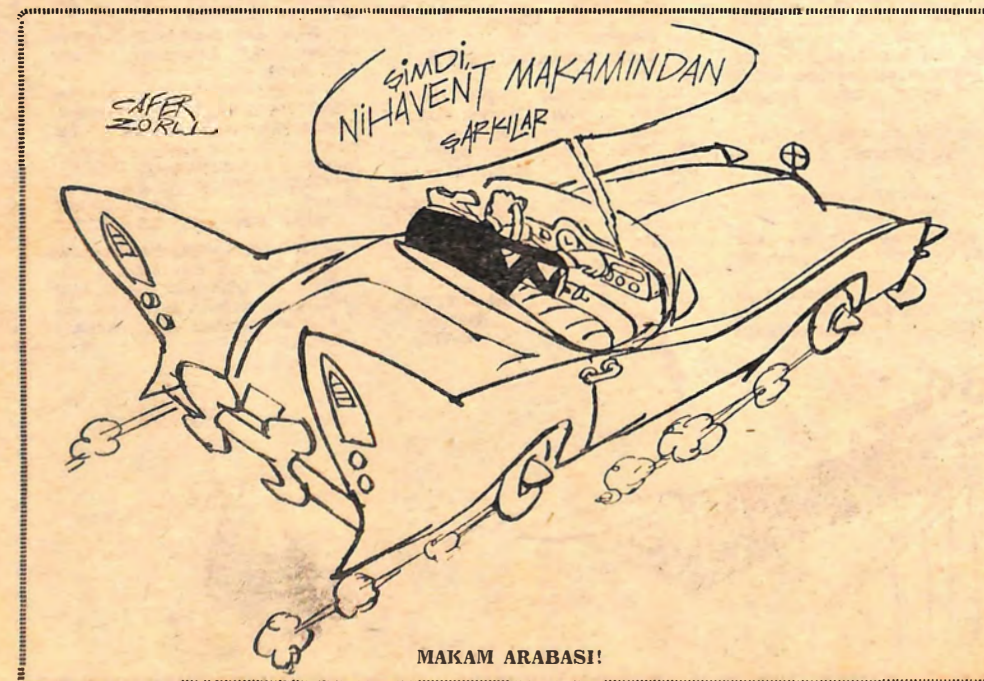
O halde silkinmeliydi. Memleketteki huzursuzluğun başlıca kaynağının politikacılar olduğunun herkeş kabul edildiği şu günlerde, vatani kurtarmanın yolunu bulmalıydı.

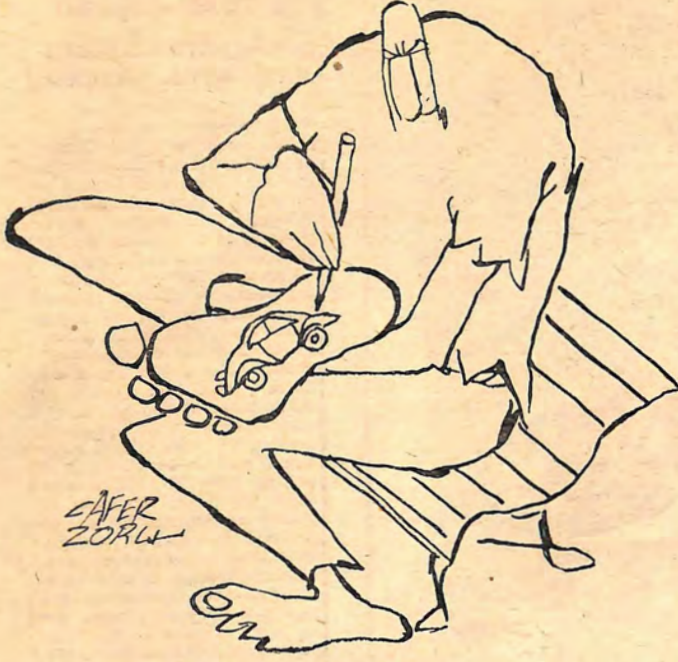
Yeni seçilmiş gibi taptaze bir heyecanla masasının başına geçti, çabucak bir önerge hazırlayarak, göreve başladığından bu yana Maliye Bakanının kaç kere hapşırığının tesbiti için Meclis araştırması açılmasını istedi!

İktidar partisinin başı oldukça heyecanlıydı. Temsilciler Meclisinden kendisine daha çok yetkiler verilmesini istemişti, meclis de isteğini yerine getirmişti. Nasıl istemesind böyle bir yetki? Bir yandan muhalefet, bir yandan basın ağız birliği etmişcesine «Memleket batıyor» yaygarasıyla bulandırmıyordu ortalığı. Öğrenciler, her gün yeni yeni olaylar çıkartıyordu. Vurgun, rüşvet almış yürümüştü! Nasıl düzelecekti bütün bunlar? Kim düzeltercekti?

Yetkiyi bunun için istemişti işte. Her kafadan bir ses çıktığı sürece kurtulamazdı memleket. Öyleyse kendi karar verecek, bütün ayrıntılarıyla her şeyi kendi düşünecekti. Yetki verildiğine göre, hemen bir şeyler yapıp, örneğini göstermeliydi millete. Önce, toplumdaki dalgalmaları durdurmalıydı. Nasıl olurdu bu? Refahı sağlamakla. Nasıl gelirdi refah? Ya toto oynamakla, ya yeni vergiler koymakla! Çekti toto kuponunu önüne, besmeyleye iki kolon toto oynadı, parasını kendi cebinden ödeyip, en yakın bayie yolladı.

Vedat SAYGEL

Yazısız

Memurlar, %30'ları aldılar. — Gazeteler —

— Yüzde otuzu aldım ama karıcığım, «taksilik» olmama yetmedi!..

YELPAZE

• ZİNDAN CİCİLİĞİ ÜSTÜNE •

AĞACIN tek dalında iyi armut görmüş şirin yaratıklar gibi gözlerimizi hep Avrupa tarafına dikmişiz, başka hiçbir cihette olup bitenlere aldır-dığımız yok.

Oysa ne ömür işler dönüyor dünyanın her köşesinde! Biraz da oralarla ilgilensek hem eğlenir, hem belki bir şeyler öğreniriz.

Bugün güneyimizde, Lübnan'da olan bir şeyi örnek göstereyim. Toplumun genel durumunu he-saba katmadan şu yahut bu alan-da insanlara «iyilik» etmeye he-veslenen yufka yürekli ve yufka akıllı kişiler her ülkede vardır.

Böyleleri söz gelimi milyonlar-ca çocuğun okumasını sağlayacak eğitim reformlarına karşı çıkar, sonra ilkokullara yardım dernek-lelerinden birine elli lira verdik-leri için kendilerini çocuk dostu sayarlar. Tek tek alanlara yöne-len «hayır» işlerinden çoğu bu sınıfa girer; haftalığa boşverip yaraya merhem sürme usulleri-dir yani bunlar.

Lübnan'da da bir kaç yıldan beri «hükümlülere yardım et-mek» isteyen bir grup türemiş. Bunlar mevcut hapisanelerin çok «rahatsız» yerler olduğunu ileri sürerek Beyrut'ta yeni bir hapishane yapılması için kam-

panya açmışlar.

(Verilen bilgilere göre eski Beyrut hapishanesi bizdekilere kıyasla pekâlâ sıhhi ve düzgün bir yermiş ya... Bu iyiniyetli kim-selerin gözü tutmamış orasını bile.)

Bazı alıcılı uslu kişiler kampan-yacıları uyarmaya çalışmışlar:

— İnsanları sevenlerin hedefi hapishaneleri güzelleştirmek de-ğil, mümkün merite boşaltmak olmalıdır, demişler Şimdiki ha-pishane, ihtiyacı karşılıyor. Şu kampanyaya giden para ve ener-jiyi gelin sosyal adaleti gerçek-leştirmeye yarayacak bir amaca yöneltelim, insanları suç işleme-ye iten terslikleri azaltmak için toplumun bünyesini değiştirmeye bakalım!

Bu sözler Çince gibi gelişmiş kampanyacılar Onlar yetkilileri de kendi taraflarına çekerek «iyi-lik etme» yolunda ilerleyip mu-ratlarına ermişler.

Gel zaman, git zaman, Beyrut'ta ikibin kişilik yepyeni bir ha-pishane yapılmış. Bina konforun da ötesinde, âdeta lüks denilecek özelliklerle donatılmış.

Her tarafı «air-conditioned»

(yani soğuk hava tertibatlı) imiş bir kere. Her odasının özel ban-yosu, radyosu, televizyonu falan varmış. Gizli operatörlerle binanın bütün koridorlarına devamlı mü-zik yayını yapıyorlmuş. Spor a-lanları, eğlence salonları, sine-ması vesaire de caba...

Çok pahalıya çıkmış bu Hiltol-ni yapı. Tahminlerin iki katından fazlaya patlamış.

Sebebi?

Resmî raporda açıklandığına göre «Projenin ruhumdaki insani duygulara uygun olarak, yapıda en iyi malzemenin kullanılmış bulunması.»

Kampanyayı açanlar bu seva-bın gerçekleştirilişini sevinçle kutlamaya girişmişler. Balolarda, kokteyl partilerde, çeşitli toplan-tılarda birbirlerinin sırtını sı-vazlayarak «tebrikler teati» eylemişler.

Varsın toplumun en çok suçlu yetiştiren katlarında işsizlik sü-rüp gitsin.

Yoksulluk sürüp gitsin.

Chahillik sürüp gitsin.

Cici hapishane yapıldı ya? Vic-danlar rahat:

İnsanoğlu hemcinsine karşı gö-

revini yerine getirdi sayılır!

Yalnız olayla bazan bu formü-lün işleyişine hafiften çelme ta-kıveriyor. Lübnan'da da bakın ne olmuş:

Yeni hapishanenin konfor dere-cesinin ağızdan ağıza yayılmasın-dan sonra, suç işleme yüzdelerin-de hızlı bir artma eğilimi görül-müş.

Önce kimse bir anlam vere-ne-miş buna. Sonunda, insanlara so-ra sora, sırrı çözmüşler:

Meğer toplumun aşağı katların-daki Lübnanlılardan pek çoğu için hapse atılmak korkulacak bir şey sayılmaktan çıkıp bir çe-şit lüks olmuş!

Şimdi yetkililer yeni Beyrut Hapishanesini «daha az cazip» bir yer haline getirmenin yolları-nı arıyorlarmış...

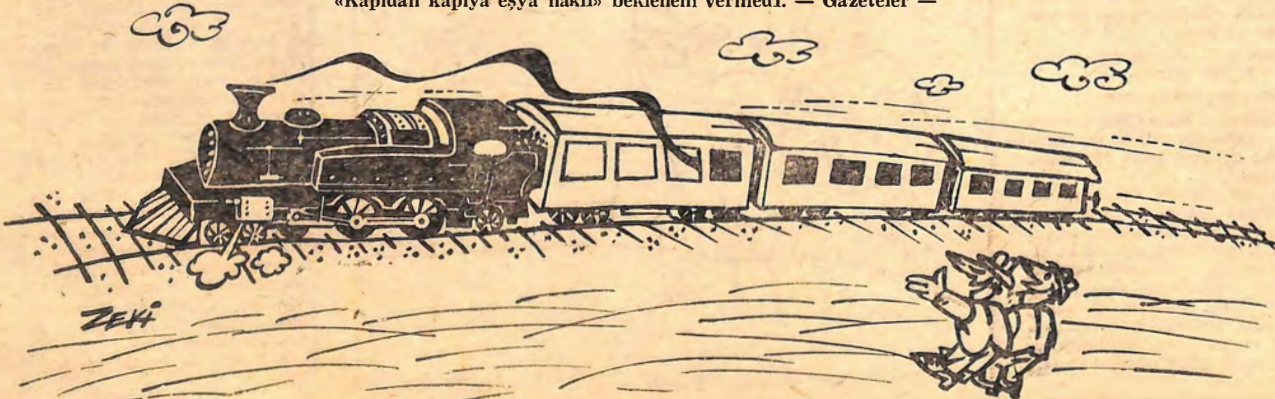
İşte, örnek bir sonucu sınırlı hayırsesverlik hevesinin. Bu spo-run bizdeki meraklılarına duyuru-lur.

Bir dahaki Bilmemnye Yar-dım Derneği balosunun yapılaca-ğı lüks lokalin duvarına cici ve-cizelerin yanı sıra şunu da asma-lı:

«ZİNDANLAR DÜZELTİLMEZ, KALDIRILIR.»

Refik ERDURAN

«Kapıdan kapıya eşya nakli» bekleneni vermedi. — Gazeteler —

— Bak, Demiryolları şimdi de «kapıdan kapıya duman nakli» yapıyor!..

BİR MECLİSİN ONALTI SAATI

— Onaltı milyon yediyüzotuzbin altıyüzaltmışsekiz virgöl beş.
— Ondokuz milyon üçyüzotuzsekizbin virgöl beşyüz.
— Onyüzbinvirgölaltı virgöl altmışikibuçuk!

Meclisin kürsüsünde okunan rapordan ha bre altı haneli, yedi haneli rakamlar fıskırıyordu. Kendimi bütün müzakerelerinde sandım. Meclis lebalep doluydu. Halk Partisinin 142 milletvekilinden 141'i, 33 senatöründen otuzüçü. Güven Partisinin tam kadrosu. Milli Birlikçiler keza tam takım... AP. grubu bir kaç müstesnasıyla tam kadro... Bu kadar parlâmenteri bir arada hiç görme-miştik. Balkondan genel kurul salonuna bir avuç leblebi atsanız bir teki yere düşmezdi... Parlâmentoyu savaş, ya da yeni bir cumhuriyet ilânı için toplantıya çağırırsanız bu kadarını bir araya getiremezsiniz. Ama iş Demirel Kardeşlerin bütçesini deşmeye geldi mi, tüm meraklılar salonu erken saatlerden itibaren doldurmuşlardı. Sol taraftaki balkon, milletvekillerin ve Bakanların hanımlarına ayrılmıştı. Kordiplomatiği sepetlemişler, sadece kadınları doldurmuşlardı. Balkonun önüne bir kafes ya da tül perde konsa tam harem diyecektik. Haremlğin karşısında selâmlık vardı: Banka Genel Müdürlerinin arasında Şevket Demirel ve Hacı Ali Demirel selâmlıkta yerlerini almışlar, alt katta başına kirli bir çorap örükleri bira-derlerinin temiz çıkmasını bekli-yorlardı. Natırlar kollarını sıvadılar ve Başbakan'ı keselemeye başla-dılar.

Zavallı Süleyman bey, temiz ol-masına temizdi ama; tepede samlin locasında rahat rahat oturan iki a-det milyonluk biraderin kirine arap sabunu bile az geliyordu. Biraderler-den «hacı» olanı Başbakan hakkın-daki hazırlık komisyonunun soruş-turması sırasında dahi Devletin Zi-raat Bankasından iki kez kredi al-mıştı. Oysa komisyon eski kredile-ri araştırmakla meşguldü. Müzake-reler başlayalı oniki saati geçiyordu. Bütün bu süre zarfında Hacı Ali ve Şevket Demirel'ler, bulundukları lo-cayı bir an olsun terketmediler. Ter-ketselerdi belki de yeni bir kredi al-maya gidiyorlar diye düşünebilir-dik.

Meclisin lokantasında yemek tü-kendi. Kantinde kaşarlı ekmek tü-kendi, kahve ocağında çay, kahve, sigara tükendi; lâkin Demirel bira-derlerin kredi dosyaları ve milyon-ları hakkındaki lâflar tükenmedi.

Zengin malı züğürdün genesini yorar diyenler, halt etmişler. Sabah ezam okunurken daha yirmialtı ki-şi söz almıştı. Komisyon Başkanı yeni bir beş milyondan söz edince Demirel'in sabrı tükendi ve kürsü-ye çıkıp, «Kurun, dedi, Tahkikat Komisyonunu. Beşyüzbin liradan fazla malım mülküm varsa, gerisini keşfedene veririm.»

Ve çekti gitti, ahının ortasındaki damarı küt küt atarak!

Ardından koşanlar oldu:

«— Gurbanım olam, bizi bırakıp getine! Tabanın altını yalayam» gibi sesler duyuldu sadık AP. grubu üyelerinden...

Sonra AP. Grubu oylamaya bir bütün olarak katılmak üzere önce-den tesbit edilen plânın uygulaması-na geçti. Kapılara, vücutta en iri kı-yım nöbetçiler yerleştirildi. Millet Meclisinin tuvaletlerine saklananlar çıkartıldı. Daha kemerlerini bağla-maya fırsat bulamadan oylamanın yapıldığı salona itelendiler. Çeteleler tuftuldu ve 33 farkla Demirel temize çıkarıldı.

Lâkin bu temize çıkartılışa «hayır»

Ay'a önce ve sonra giden!

diyen 276 muhalif ayrı görüşteydi. Onlara göre, «Demirel keselenmiş. fakat sabunlup su dökünmeden ha-mamı terketmişti.»

Parlâmentonun natırları, Meclisin basamaklarından gün ışığına çıkar-ken kar lâpa lâpa yağmaktaydı. AP'li milletvekillerin arasında 16 saatir adı en çok geçen Hacı Ali Demirel de vardı. Yanına bir televizyon mu-habiri yaklaştı ve «Karar hakkında

ne diyorsunuz sayın Hacı Ali De-mirel?» diye sordu.

— Valla ne diyem. Ben parlamen-tor değilim. Parlâmentörler daha iyi bilir. Vatan millet adına en isabetli kararı almışlardır kendileri bilâkist! Kar lâpa lâpa yağıyor, —Süleyman Demirel'i bilmem ama— Hacı Ali Demirel dimdik ayakta duruyordu!

Ali ÖRSAN

Dargelirliler geçim sıkıntısı çekiyor. — Gazeteler —

Yazılı

50 TÜRK KÜÇÜĞÜ

DOLAKSIZOĞLU SÜLEY-
MAN SAMİ DEMİREL

— III —

1935 yılının 30 Ağustos günü, merkep sırtında ve babası Yah-ya efendinin himayesinde, İslâm-köy'den Isparta'ya ortaokula kaydolmaya giden Dolaksızoğlu Süleyman Sami Demirel, 1942'nin güzünde de Teknik Üniversiteye girmek için İstanbul'a geldi.

Üniversite dünyaya açılan kapıdır derler ve bu kapı nedense Anadolu çocuklarına pek seyrepek açılır. Genç Süli de bir Anado-lu çocuğudur ve bu kapının eşi-ğinden her nasılsa geçebilmek şansına sahip olan Anadolu çocuklarından biridir. Bunda, üi-yükannesinin savaş yıllarında bozdurduğu beşbirlikler kadar okuma azminin de rolü büyük ol-muştur. Evet, daha düğün arefe-sinde köy halkı tarafından İslâm-köy mezarlığında bir ağaç al-tında kitap okurken yakalanan Dolaksızoğlu, dünyaya açılan ü-niversite kapısını da zorlamış ve kapağı Teknik Üniversitenin mü-hendislik bölümüne atmıştır. Her ne kadar o yıllarda üniversite şuarlarına «Kahrolsun emper-yalizm», «Yaşasın tam bağımsız Türkiye» gibi yazılar yazılmıyor-sa da, üniversite demek, yine yurt sorunlarının sosyal tartış-maların yaşandığı bir zemin de-mekti ve politikanın ilk plâfor-mu olarak kabul edilebilirdi. 1946'larda üniversitelerde genel-likle savaş yıllarının politikası yapılır ve İkinci Dünya Savaşı sonucu üzerine ya Almanlardan, ya da Ruslardan ve Amerikalı-lardan yana toto oynanırdı. Genç Süli'nün toto kolonları hep A-merikalılardan yana doldurul-muştu.

Hafta sonlarını Beyoğlu cadde-sinde tur atıp Alkazar Sineması-na gitmekle geçiren Dolaksızoğlu Süleyman Sami Demirel, parasız kalınca kendisinden büyük olan Şevket ağabeyisinden borç alır ve her seferinde bu borçları bir gün fazlasıyla ödeyeceğini dair söz verirdi. (Sözünde duran olr kişi olduğu için borcunu fazla-sıyla ödediği konusunda kimse-nin şüphesi yoktur.)

O yıllarda üniversitelerde sü-rekli boykotlar daha başlama-mıştır. Bu yüzden de genç Süli sınavlara muntazam girer ve İn-saat Fakültesinin Su Bölümünü 1949 yılında bitirir. Bu bölümü seçmesinin nedenlerinden biri de her Orta Anadolu çocuğu gibi kı-raç tarlalar üzerinde geçen yıllar-daki suya olan özleminden ileri gelmektedir. Nitekim Su Bölü-münü bitiren Süli, daha sonra ları hem Türkiye'de hem de A-merika'da daima sulu işlerde görev almış, ilk mezuniyet yıllarında Amerikan Su İşleri Teşki-lâtında, daha sonra da Türkiye'de barajlar ve Devlet Su İşlerin-de çalışmıştır. Genç yaşına rağ-men bütün bu görevlerde sıvırlı-mesini bilmiş, fakat sıvırlılıkçe ensesi de kalınlaşmıştır. Bu ense kalınlaşması, politikaya atıla-cağının ilk fizyolojik belirtileri olarak değerlendirilebilir.

Çin filozofu Lao Tzseu'ya gö-re politikacılar, «atılanlar ve sü-rüklenenler» olarak ikiye ayrı-lır. Demirel sürüklenenler sını-fına dahildir ve politikanın sıvırlı-len nebatları arasındadır. Çünkü politika da tıpkı bir tarla gibidir. Atılan tohumlardan çoğu kez bir tanesi yükselir.

Yükselir ve hasat mevsimini bekler!

— SON —

YENİ YILA

MEMUR

Yeni yıl gecesinde intibaka dalmışım,
Ona üç hakkını iken ben onbeşi almışım.
Onun biri, ikisi; dokuz, sekiz, beş derken
Net, bürüt hesabıyla sabahlamış kalmışım!

VURGUNCU

Geçen yıl sermayeye on milyon daha kattık,
Pek tabi defterleri hep zararlar kapattık.
Yılbaşı gecesinde flörtümle Paris'te
Gezdik, güldük, dans ettik, şampanyalar patlattık!

İŞÇİ

Bu yılbaşı gecesi pekmeze tahan kodum,
Ekmeği bandım, bandım; bir karnımı doyurdum,
Yapı barakasında pilli radyo çalarken
Çoraplarımı yudum, sonra yattım, uyudum!

MİLLETVEKİLİ

Halk bizi sevdiğinden baygın bakıyor gözler,
Zamlardan, vergilerden ne kadar güleg yüzler...
Yeni yıla girerken eğlenmek hakkımızdır,
Yeter ki kesilmesin bizim onbin beşyüzler!

SOSYETE GÜZELİ

Son nişanlım Coşkun'la giderken Uludağ'a
Yolda benzin bir bitti, Coşkun gitti almağa...
Bir 71 Mustang'la ekiverdim Coşkun'u,
Yeni yıla Suat'la girdik dudak dudaga!

KÜLHANBEYİ

Çamur Rıza, Kel Basri, Şaban ve ben dört koldan
Pokere başlamıştık âbicim harbi yoldan...
Sabahleyin barbutta zar yüzünden hur çıktı:
Üçü hastanededir, selâmlar karakoldan!

YENİ ZENGİN

Noel ağacımızı ampullerle süsledik,
Bir güzel şölen çektik, tavuk ve hindi yedik.
Yılda bir gün yılbaşı, boşvermişiz dünyaya;
Sabaha kadar içtik, kafayı tutsüledik!

BERDUŞ

Beyoğlu Caddesi'ni dolaştım adım adım,
Mutluluk bulamadım, hep izmarit topladım.
Yeni yıl gecesinde talih bana gülseydi
Çift porsiyon kuruyula bir pilâv kaşıkladım!

ÖĞRENCİ

Okul bodrumlarında tüfeğimiz, topumuz,
Hep dövüşçü gençlerle doldu ilim ordumuz.
Saat tam 24'te mühim kararlar aldık,
Yeni yılda da devam edecek boykotumuz!

GÜZEL

Güzelim, sarışınım fakat karadır bahtım,
Saat tam 24'te geçen yıllara baktım.
Hem zengin hem de yaşlı bir koca versin diye
Bu yılbaşı gecesi dedelere mum yaktım!

KUMARCI

Biz de poker çevirdik; Naci kâğıdı kesti,
Niyazi bir rest çekti, görmedim ben bu resti.
Floş ruayel ile tam doksanbin kazandım,
Yeni yılın ilk talih rüzgârı böyle esti!

CELEP

İstangol'a bi vagon goyun, guzu getirdim,
Gismetmiş, acar yıla hurilerle bir girdim:
Rakı, şarap, şompanya, pafyon, bar, güllüp derken
Gırkıbini garılarla bi gecede bitirdim!

KÖY ÇAPKINI

Mevsim yağışlı geçti, ürün bol olur artık,
Bu yılbaşı sevinçten kafaları narlattık.
Eski yıl gitti diye saat tam 24'te
Tepsiye avrat koduk, saz çaldık ve oynattık!

ŞARKICI

Yeni yıl tuvaletim hem maksî hem de mini,
Halk isterse giyerim sahnelerde bikini,
İğrenç aranjmanlarla yavan şarkı okuyup
Yılbaşı gecesinde cebe attım onbini!

KARADENİZLİ

Haçan açtım rakıyı, tam bi şişe dipledum,
Kâzım kemeçe çaldu, pen de türkü söyledum.
Bu yılbaşı gecesi kuşluk vaktine kadar
Nazniye'nun aşkından on tava hamsi yedum!

ALMANYA'DAKİ İŞÇİ

Sözde para yapmaya gelmişim Almanyaya,
Hani şu sapsarışın Alınan kızları var ya...
Yeni yıla şahane iki güzelle girdim;
Bir yanımda Klara, bir yanımda Mariyya!

YILBAŞI DAMADI

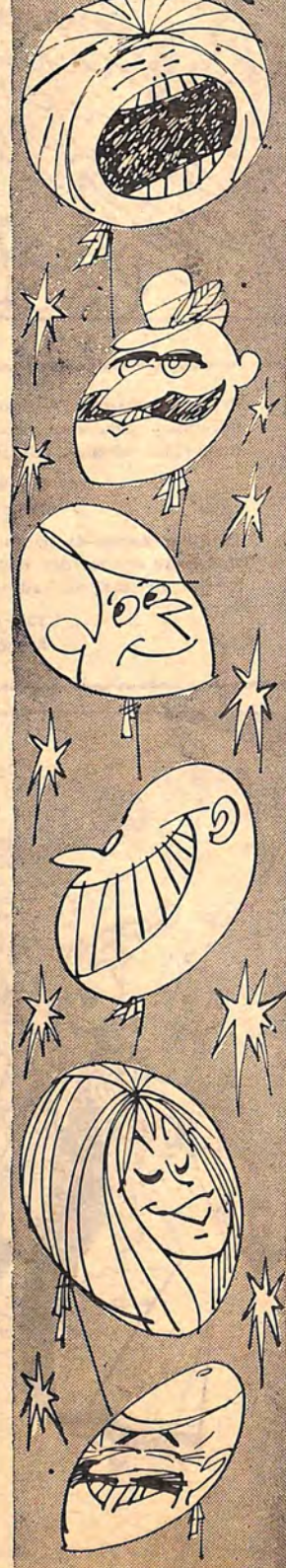
Bunca yıl yapayalnız, bekâr ömür tükettim,
Tam 30 yıl durdum da, ah neyledim, ben nettim?
Bu yılbaşı gecesi tutup da evlenmekle
Hayatımda ilk defa büyük ineklik ettim!

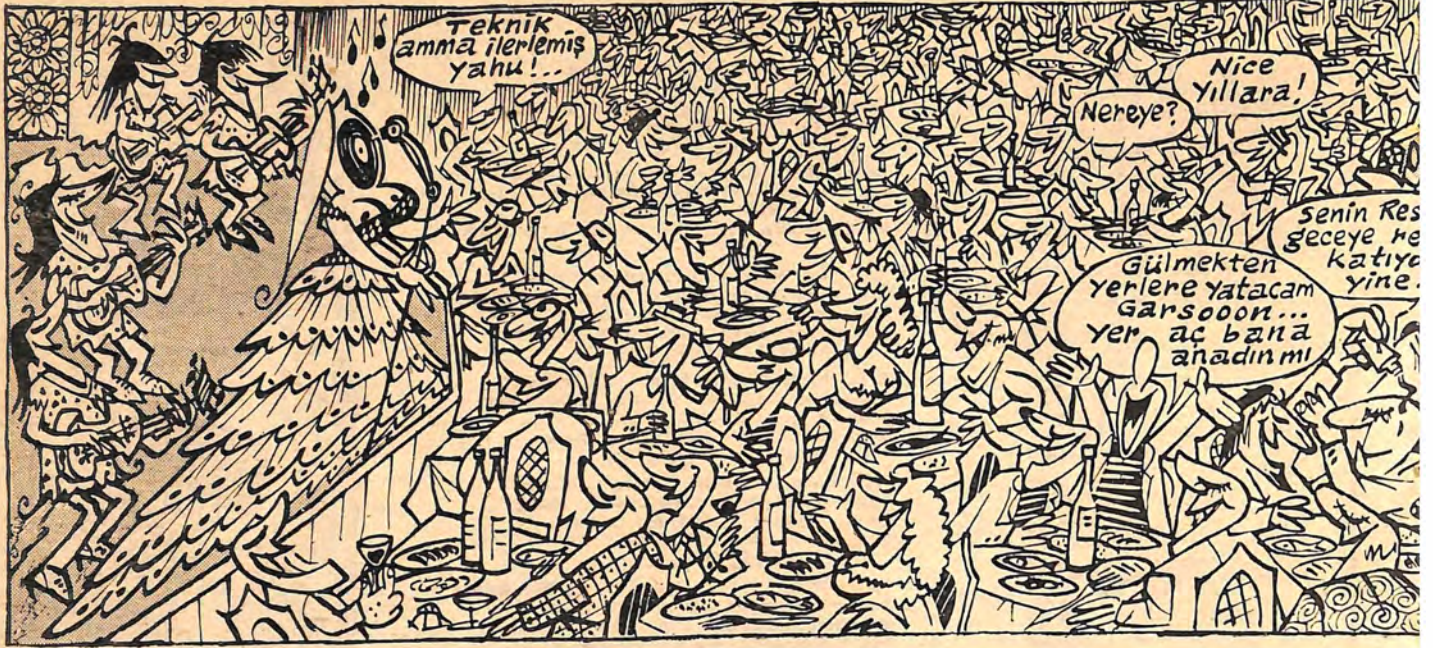
GAZİNOCU

Benim her şeyim para, çok severim mangırı,
Müşteri babam olsa bilmem gönül, hatırı...
Bu yılbaşı gecesi 900 bin hasılat,
Yılda bir kez yılbaşı, vururum ben satırı!...

Mukadder ÖZAKMAN

NASIL GİRDİLER?

Başlamıştır hazırlık bilemem kaç gün önce?
Donatılmış salonlar ve Amerikan büfe.
Bilmediğim yemişler.. piliçler.. kızartmalar...

Yenilir tepe tepe,
Bu gece başka gece...

Tüyü kıpırdamaz da, dünya yıkılsa bile,
«Eğlenceye devam» der. Full-Taym neşe ile.
Keyifler zirvedeyken, birdenbire caz susar,

Tam saat oniki'de,
Bu gece başka gece...

İçkiler şişe şişe... Damlası gitmez hiçe...
Herkes neşeyi bulur... Karıştırıp içince...
Şampanya, viski, votka... Sanki musluktan akar...

Azdır, ne kadar içse,
Bu gece başka gece...

Her gün oynanır ama... Bugün daha büyükçe...
Yeni Yıl'ın uğuru, kutlanır şans dönünce...
Pokerde gelmediyse, Bakara var, Konken var,

Tam vermeli verince,
Bu gece başka gece...

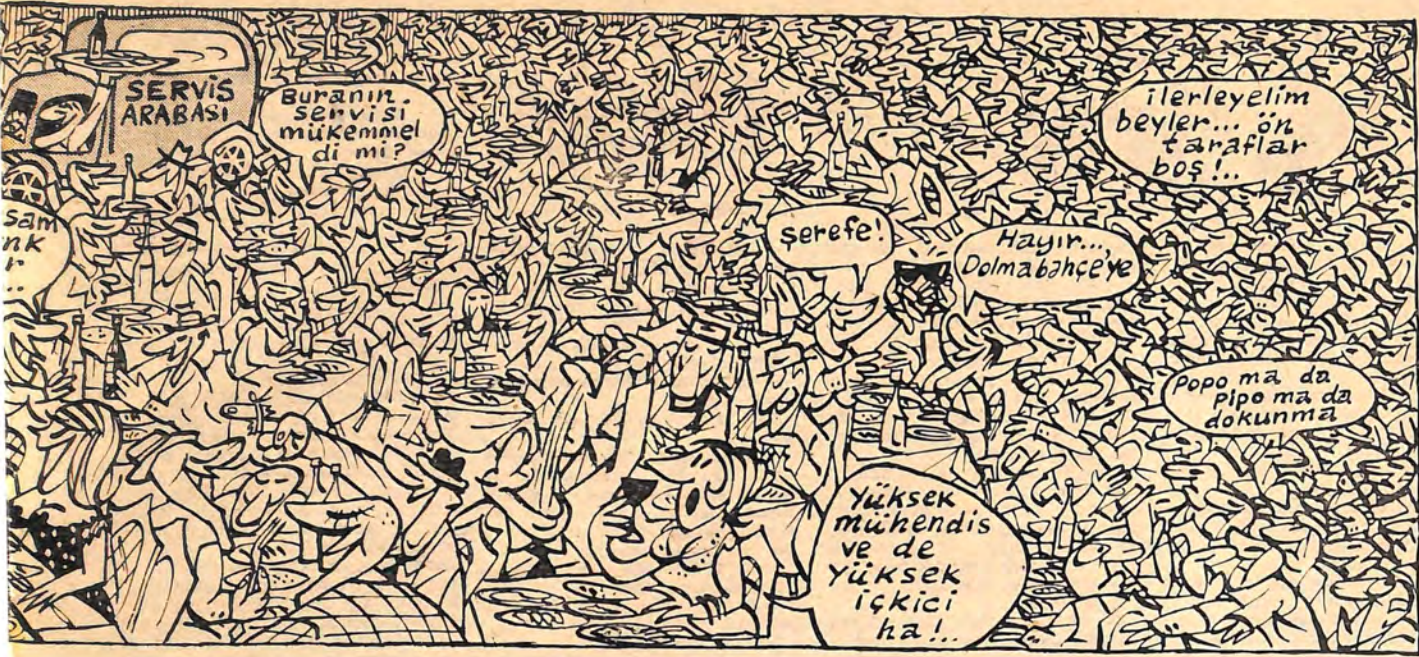
— Aaa, daha saat üç bile olmadı... Sıkıldınız mı yoksa?..
— Yok canım, dört-beş yere daha uğrayacağız da!..

- A: «Ankara'nın taşına bak
Gözlerimin yaşına bak
Göl maya tutmadı
Şu Allahın işine bak»
B: Birlikten kuvvet doğsaydı,
dünyada kısırlık olmazdı!
C: Cambazlık yapacak yine halk
bu yıl da, geçim denen Sırat
Köprüsü'nde...
Ç: Çamlar devrilecek bu yıl da
parlamento'da, çalım atacak
milletvekilleri birbirine...
D: Deli eder insanı bu dünya, bu
tepeden tırnağa el açmış
memleket...
E: Elifin elinde bardak, herifin
gözünde mertek, elinde elek,
eliyor da eliyor...
F: Fadime'nin üstünde yamalı
giysi, Fatoş'ta tonla kürk, i-
pekli, pazen, kadife...

A' D A N Z

- G: Galip sayılır bu yolda mağ-
lûp. İmza: Kolera...
H: Halime'yi... İstanbul'da şar-
kıcı yaptılar. Şalvarını... Ye-
şilçam'a sattılar!
I: İ-h deyince kadınlar, kâr et-
mez hanlar, apartmanlar ve
de kuaförlere vergiler.
İ: İhmal. Kültür Sarayının yan-
masına bulunan sebep...
J: Jandarmayım jandarma, beni
yoldan dönderme, yöneldim
Almanya'ya, aman geri gön-
derme...
K: Karadır işların zabıt yazdı-
rır, vatan aşkı siyasiyi mem-
leket memleket gezdirir!

Mutluluk zirvesine çıkar, ışık sönünce...
Bütün kirler yıkanmış, sanki kalbler temizce...
Tebrikleşme işinin ustasıdır, dudaklar,

Şapur şapur öpmece,
Bu gece başka gece...

Garip'e katil, denir; bir ağaçkık kesince.
«Espri yaptı» olur, Bay çamı devirince.
Salonlara taşınır, körpeçik nice çamlar,

Işıklanır güzelce,
Bu gece başka gece...

Bizim fakirhane de heveslendi bu gece,
İki kemik suyuna doğradık az böğrölce...
Saat onbir olmadan sönuverdi ışıklar,

Emir Belediyece,
Bu gece başka gece...

Bir de bilet almıştım, ev halkından gizlice...
Bin lira vursa bile, ne düşer ondabir'e?...
Kaybolan eşeğini bulmuş gibi bir fakir,

Amorti'yi görünce,
Çok sevindik bu gece!...

Fikret YILMAZ

YE 1971

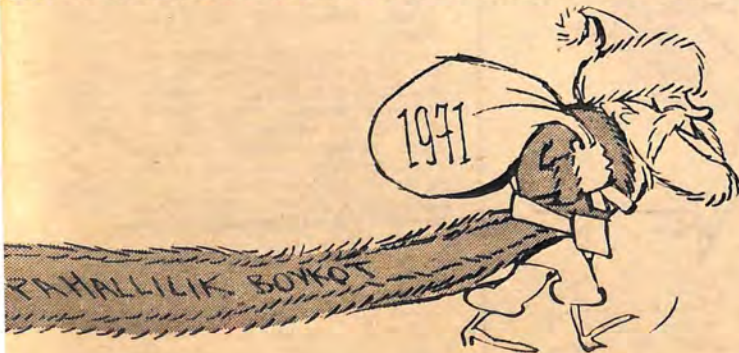
- L: Lâmi cimi yok, olmaz olmaz,
bu yıl da, bu işler olamaz...
M: Masal masal maniki, tırnak-
ları oniki, kredisi milyon, a-
ma hiç yok sermayesi...
N: Naneler var naneler, kafasız
insanlar, yemeksiz haneler ve
de abdestsiz namazlar...
O: Ooo... Cop kullanıyorum!
Ö: Öyle mi öyle, şöyle mi şöyle.
borç içinde yüzüyoruz, ne ya-
pacağız böyle!..
P: Paralanma boşuna, herkese
para yağsa, senin paraafinli
yağ düşer payına...
R: Ramazan bir gelse de tuttu-
ğumuz oruç bir resmîleşse!..
S: Saçma ey gözüüm öyle her ü-

- züntüye su, yaz gelince kesilir
sular, lâzım olur!
Ş: Şarkıcı olanlar her zaman ya-
şıyor, çünkü hepsine de halk
«Yaşasın» diyor...
T: Tiril. Yeni vergilerden ve zam-
lardan sonra çoğumuzun du-
rumu...
U, Ü: Uff... uff... Unumuz fırın-
da, ünümüz yerinde, uykumuz
çok, başka bir üzüntümüz
yok!
V: Var mı Van'da valilik edecek,
İstanbul'da vartayı çekmek-
tense?...
Y: «Ye! Ye! Ye!
Ye, iç, danset;
Yoo, deme, boşver...
İşte budur marifet!...»
Z: 1971'e selâm
Zamlara devam!

Erhan TIĞLI

— Ben hazırlandım şekerim!..

KORKMAZGİL

Ooh.. canıma deşsin

TRAŞI uzamış uykusuz yüzünü yumruğuna dayamış, kara kara düşünerek, birbaşına oturuyordu büroda. İki izmarit tütüyordu tablada; üçüncü izmarit, dudaklarındaydı. Dişlerini sıkıyor zaman zaman, «Hatâ ettik, haltettik» diye hayıflanıyordu.

Kapı, vurulmadan açıldı ve oda ya, elinde kocaman çantasıyla Osman Mangal girdi, okşayan gözlerle baktı Zeki'ye:

— «Haltetmedin, haltetmedin» dedi, «iyi ettin!»

Zeki, kalkmadı yerinden; «dayı» dediği Osman Mangal'a üzüntüsünü iyice bir gösterebilmek için, umutsuz umutsuz salladı başını:

— «Haltettim ben, haltettim! Bugünkü akşam olsaydı... Aah ahl...»

İki adım attı Osman dayısı, kocaman çantasını bir köşeye bıraktı:

— «Üzüntüyü bırak, yaşamaya bak yavrucağım! Üzüntü yakışmıyor sana. Hadi gel de öpeyim seni, şu sakallı yüzünden.»

Usulen sarılıştılar. Osman dayısı kendisini gerçekten öperken, Zeki de, gözlerini yummuş, cup cup diye havayı öpüyordu.

Oturdular.

— «Bırak be dayıca» dedi Zeki, «valla hiç keyfim yok. Kaç gecedir uykusuzum.»

— «Az çalış, evlâdım! Paraları koyacak yer bulamazsın sonra...»

Zeki, sigara uzattı ve ne içeceğini sordu.

— «Ne çalışması be dayı? Çalışmak yormaz insanı, kari dırdırı yorar. Biz evlenmesek, kısır kalırdı sanki kurbağalar. Haltettim, haltettim!»

Yüzünü pencereye çevirdi, kendi kendineymiş gibi söylemeye başladı:

— «Haltettim, haltettim!»
Osman dayısı, kalenderce salladı başını:

— «Öyle olur, öyle olur... O işler öyle olur, üzme canını!»

— «Ne öyle olur be dayı! Valla burama geldi artık. Evlilik mi öü, yoksa hücre cezası mı!»

— «Öyle olur, öyle olur...»
Zeki, gülmeye çalışarak:

— «Gören de, gerçekten gamsızın biri sanır seni be dayı!»

— «Öyle olur, dediğime bak sen!»
Zeki, yeni bir sigara oturttu dudaklarının arasına:

— «Yok canım... Oluru moluru yok! Sonu kötü bu işin. İnsan bir kere gelir bu ırzı kırık dünyaya be dayı! Evleneceğim diye, kendi kendini hücreye kapat... Lâf mı bu! Hatâ mı ettik yâni, evlendik de?»

Zeki, yeni bir sigara oturttu dudaklarının arasına:

— «Yok canım... Oluru moluru yok! Sonu kötü bu işin. İnsan bir kere gelir bu ırzı kırık dünyaya be dayı! Evleneceğim diye, kendi kendini hücreye kapat... Lâf mı bu! Hatâ mı ettik yâni, evlendik de?»

Zeki, yeni bir sigara oturttu dudaklarının arasına:

— «Yok canım... Oluru moluru yok! Sonu kötü bu işin. İnsan bir kere gelir bu ırzı kırık dünyaya be dayı! Evleneceğim diye, kendi kendini hücreye kapat... Lâf mı bu! Hatâ mı ettik yâni, evlendik de?»

Zeki, yeni bir sigara oturttu dudaklarının arasına:

— «Yok canım... Oluru moluru yok! Sonu kötü bu işin. İnsan bir kere gelir bu ırzı kırık dünyaya be dayı! Evleneceğim diye, kendi kendini hücreye kapat... Lâf mı bu! Hatâ mı ettik yâni, evlendik de?»

Zeki, yeni bir sigara oturttu dudaklarının arasına:

— «Yok canım... Oluru moluru yok! Sonu kötü bu işin. İnsan bir kere gelir bu ırzı kırık dünyaya be dayı! Evleneceğim diye, kendi kendini hücreye kapat... Lâf mı bu! Hatâ mı ettik yâni, evlendik de?»

Zeki, yeni bir sigara oturttu dudaklarının arasına:

— «Yok canım... Oluru moluru yok! Sonu kötü bu işin. İnsan bir kere gelir bu ırzı kırık dünyaya be dayı! Evleneceğim diye, kendi kendini hücreye kapat... Lâf mı bu! Hatâ mı ettik yâni, evlendik de?»

Zeki, yeni bir sigara oturttu dudaklarının arasına:

— «Yok canım... Oluru moluru yok! Sonu kötü bu işin. İnsan bir kere gelir bu ırzı kırık dünyaya be dayı! Evleneceğim diye, kendi kendini hücreye kapat... Lâf mı bu! Hatâ mı ettik yâni, evlendik de?»

Zeki, yeni bir sigara oturttu dudaklarının arasına:

— «Yok canım... Oluru moluru yok! Sonu kötü bu işin. İnsan bir kere gelir bu ırzı kırık dünyaya be dayı! Evleneceğim diye, kendi kendini hücreye kapat... Lâf mı bu! Hatâ mı ettik yâni, evlendik de?»

Zeki, yeni bir sigara oturttu dudaklarının arasına:

— «Yok canım... Oluru moluru yok! Sonu kötü bu işin. İnsan bir kere gelir bu ırzı kırık dünyaya be dayı! Evleneceğim diye, kendi kendini hücreye kapat... Lâf mı bu! Hatâ mı ettik yâni, evlendik de?»

Zeki, yeni bir sigara oturttu dudaklarının arasına:

— «Yok canım... Oluru moluru yok! Sonu kötü bu işin. İnsan bir kere gelir bu ırzı kırık dünyaya be dayı! Evleneceğim diye, kendi kendini hücreye kapat... Lâf mı bu! Hatâ mı ettik yâni, evlendik de?»

Zeki, yeni bir sigara oturttu dudaklarının arasına:

— «Yok canım... Oluru moluru yok! Sonu kötü bu işin. İnsan bir kere gelir bu ırzı kırık dünyaya be dayı! Evleneceğim diye, kendi kendini hücreye kapat... Lâf mı bu! Hatâ mı ettik yâni, evlendik de?»

Zeki, yeni bir sigara oturttu dudaklarının arasına:

— «Yok canım... Oluru moluru yok! Sonu kötü bu işin. İnsan bir kere gelir bu ırzı kırık dünyaya be dayı! Evleneceğim diye, kendi kendini hücreye kapat... Lâf mı bu! Hatâ mı ettik yâni, evlendik de?»

Zeki, yeni bir sigara oturttu dudaklarının arasına:

— «Yok canım... Oluru moluru yok! Sonu kötü bu işin. İnsan bir kere gelir bu ırzı kırık dünyaya be dayı! Evleneceğim diye, kendi kendini hücreye kapat... Lâf mı bu! Hatâ mı ettik yâni, evlendik de?»

Zeki, yeni bir sigara oturttu dudaklarının arasına:

— «Yok canım... Oluru moluru yok! Sonu kötü bu işin. İnsan bir kere gelir bu ırzı kırık dünyaya be dayı! Evleneceğim diye, kendi kendini hücreye kapat... Lâf mı bu! Hatâ mı ettik yâni, evlendik de?»

Zeki, yeni bir sigara oturttu dudaklarının arasına:

— «Yok canım... Oluru moluru yok! Sonu kötü bu işin. İnsan bir kere gelir bu ırzı kırık dünyaya be dayı! Evleneceğim diye, kendi kendini hücreye kapat... Lâf mı bu! Hatâ mı ettik yâni, evlendik de?»

Zeki, yeni bir sigara oturttu dudaklarının arasına:

— «Yok canım... Oluru moluru yok! Sonu kötü bu işin. İnsan bir kere gelir bu ırzı kırık dünyaya be dayı! Evleneceğim diye, kendi kendini hücreye kapat... Lâf mı bu! Hatâ mı ettik yâni, evlendik de?»

Zeki, yeni bir sigara oturttu dudaklarının arasına:

— «Yok canım... Oluru moluru yok! Sonu kötü bu işin. İnsan bir kere gelir bu ırzı kırık dünyaya be dayı! Evleneceğim diye, kendi kendini hücreye kapat... Lâf mı bu! Hatâ mı ettik yâni, evlendik de?»

Zeki, yeni bir sigara oturttu dudaklarının arasına:

— «Yok canım... Oluru moluru yok! Sonu kötü bu işin. İnsan bir kere gelir bu ırzı kırık dünyaya be dayı! Evleneceğim diye, kendi kendini hücreye kapat... Lâf mı bu! Hatâ mı ettik yâni, evlendik de?»

Zeki, yeni bir sigara oturttu dudaklarının arasına:

— «Yok canım... Oluru moluru yok! Sonu kötü bu işin. İnsan bir kere gelir bu ırzı kırık dünyaya be dayı! Evleneceğim diye, kendi kendini hücreye kapat... Lâf mı bu! Hatâ mı ettik yâni, evlendik de?»

Zeki, yeni bir sigara oturttu dudaklarının arasına:

— «Yok canım... Oluru moluru yok! Sonu kötü bu işin. İnsan bir kere gelir bu ırzı kırık dünyaya be dayı! Evleneceğim diye, kendi kendini hücreye kapat... Lâf mı bu! Hatâ mı ettik yâni, evlendik de?»

Zeki, yeni bir sigara oturttu dudaklarının arasına:

— «Yok canım... Oluru moluru yok! Sonu kötü bu işin. İnsan bir kere gelir bu ırzı kırık dünyaya be dayı! Evleneceğim diye, kendi kendini hücreye kapat... Lâf mı bu! Hatâ mı ettik yâni, evlendik de?»

— «Öyle olur, öyle olur... Çalışıyor mu yenge hanım?»

— «Amaaa sen de... Çalışsa n'olacak? Zeytin parası kazanmaktan âciz miyiz biz yâni?»

— «Öyle olur, öyle olur...»
Bir süre sustular.

— «Kayınpeder varlıklı mı?» dedi Osman Mangal.

Zeki, nasırına basılmış gibi hopladı:

— «Yahu dayı, bâri sen söyleme şunu! Yâni biz, babasının varlığı için mi aldık kendisini? Kafasına çalınışın onun varlığı be yahu! Beni ne ilgilendirir onun varlığı?»

Güldü Osman dayısı:

— «Öyle olur, öyle olur...»
Dehşetli kızdı Zeki:

— «Ne öyle olur yahu? Yâni ben, babasının varlığına şey ederek mi aldım kendisini? Eğer böyle diyeceklerini bilseydim, şerefsizim ki baştan bozardım bu işi. Lâf mı bu seninki de yâni!»

— «Öyle olur, öyle olur... Öyle olur, be evlâdım!»

Sustular bir süre.

— «Kaç bebe var?»

— «İki...» dedi Zeki.

Kahvesini yudumlayan dayısı:

— «İlk evliliği mi yengenin?» diye sordu.

Pat diye güldü Zeki:

— «Ellinci! Yahu, amma da soru soruyorsun be dayı. Elbette ilk evliliği. Vaktiyle bir kere nişanlanmış, bırakmış.»

— «Öyle olur, öyle olur...»

Düşünerek sustu Zeki. Sonra:

— «Şerefsizim ki dayı, evlendikten sonra bir dişi kula dönüp de bakmadım» dedi. «Her akşam evdeyim. Bir arkadaşla bir köşede oturup, bir kadehcik bi şey de içtiğim yok. Fakat bizimki, her gün bir bahane bulup huzursuzluk çıkarıyor. Anlamıyorum ki!...»

— «Öyle olur, öyle olur...»

Bir süre sustular.

— «Ayağına bastın mıydı vaktiyle?» dedi Osman Mangal.

Zeki, küçümseyerek dayısını, güldü:

— «Bırak be dayı! İlkel âdetler onlar. Medenî bir erkeğin yapacağı şeyler değil...»

— «Bassaydın iyiymi... Arasına kırıp döküyor musun evi?»

Zeki yine küçümseyerek gülmüsendi:

— «Bırak allasen be dayı! Medenî bir erkek... Sonra, onun da azbuçuk okumuşluğu var...»

— «Yapsan iyi olur... Lâfı uzattığın zaman, tavan'ın tozlarını dökecek biçimde bağrıldığın olmuyor mu hiç?»

Zeki, kahkahayla güldü:

— «Kim bu? Sen mi yapıyorsun yoksa bunu? Vay vay vay... Bizim dayı neler de yaparmış meğer! Yahu dayı, sen baya kazaksın be!»

Güldü, güldü, sonra birden ciddileşti: «Bırak allasen be dayı! Şakamın sırası mı şimdi! Karşıdaki bir zâdın, be yahu! Üstelik, azbuçuk da mektep kahrı çekmiş biri. Ve üstelik de çalışıyor. Köyün başı mı burası ki, kariya bağırırsın? Apartmanda yirmi aile oturuyor. Herkes bağırıyor kalkarsa, durulur mu o apartmanda? Medenî bir ailede... Bırak Allahını seversen...»

— «Bilmem... Yapsan iyi olur... Arasına bağırıp çağırırsan iyi olur. Demek, her akşam, düzgünce gidiyorsun eve? Kafa filân çektiğin yok, ha?»

— «Dedik ya be dayı... Namussuz şerefsizim ki, bir tek gecemi bile dışarda geçirmedim, evleneli. Çünkü, düşünüyorum: o da benim gibi bir insan Medenî karı-kocallıkta...»

Osman Mangal:

— «Bırak o medenî lâfını!» dedi «Arasına gitmesen eve, iyi olur. O tur şöyle bir köşeye, bir güzelce çek kafayı, sallanarak git eve. Arasına yap bunu sen, aslan yeğenim! Dayım haklıymış, diyeceksin, bak!»

Osman Mangal'ın alay ettiğine iyice inanan Zeki, kahkahalarla gülmüyordu:

— «Vay kazak Osman! Yahu dayı, meğer sen neymişsin de... Gören de, seni gerçekten... Dur be dayı, gülmekten iç âletlerim dökülecek şimdi... Yahu ne zaman başladın sen kazaklığa?»

Osman Mangal, dudaklarındaki kahve bulaşığını sildi eline:

— «Biz, evlâdım, hiçbir zaman el den bırakmış değiliz kazaklığı! Bu dediklerime iyi dikkat et sen! Benim bu sözlerim inci değerindedir, taâil, anlayana!»

Zeki, gözleriyle okşayarak baktı Osman Mangal'a, tatlı tatlı güldü:

— «Demek, hem de boyunlu kazak oldun sen ha? Elinde kocaman bir çanta, çantanın içinde en azından iki file, kazaklık taşıyor beyimiz! Dayı, dayı! Senin dediklerin kuru lâf!... Biz, medenî evliliğin gereklerini yerine getirmeye çalışıyoruz, sen tutmuş bana, nimen zamanının öğütlerini satıyorsun. Oldu mu be dayı? Şu pencereden bak bakalım caddeye, hangi zamanda yaşıyoruz!»

Osman Mangal, bilgiç bilgiç salladı başını:

— «Kadın kadındır, a evlâdım. Nimen zamanında neyse, gene odur kadın. İngiltere'de neyse, Çin'de de odur kadın. Kadının vahşisi, medenîsi olmaz. Sen dünyanın en akıllı, en bilgili, en bilgin ve hattâ en zengin adamı da olsan, kadın senden sadece bir tek şey ister. O da...»

Dikkatle dinliyordu Zeki. Sözün burasına gelince dayanmadı:

— «O da?...»

Cevap vermedi Osman Mangal. Sordu:

— «Arasına okşadığın oluyor mu?»

— «Nasıl yâni? Böyle böyle?»

— «Yok, evlâdım, şöyle şöyle... Medenî medenî değil yâni, vahşi vahşi... Gayrimedenî cinsinden yâni...»

— Bu maskeyi takıp beyin karşısına çıkmayı kabul edersen, seni işe aldım gitti kızım!..

Suratı asıldı Zeki'nin:

— «Bırak allasen be dayı! Yapılacak şeyler söyle de yapalım.»

— «Evlâdım, dediğimi dinle! A-rasıra okşa sen Şöyle, kabalarına kabalarına, kırılıp dökülmeyecek yerlerine... Binlerce yıllık alışkanlığı var onun, korkma, okşa!»

Zeki yine gülmeye başladı. Sinirden güliüyordu.

— «Bakıyorum da, kendin yaparmış gibi konuşuyorsun?»

— «A evlâdım, benim yapıp yapmadığım ne ilgilendirir seni? Ne diyorsam onu yap sen! Sonra, ne biliyorsun benim yapmadığımı?»

Bunun üzerine Zeki bastı kahkahayı:

— «Demek sen, sen Mangal Osman... Çok affeders n, yani Osman dayımız, Münvever yengemize basıyorsun sopayı ha? Kabalarına kabalarına... Dayı be, valla kıyak adamın sen! Bir avuç kadının neresine vuruyorsun be dayı?»

Osman Mangal, yarı ciddi yarı şaka, kızmış g'bi bağırdı:

— «Ulen, amma da ukalâ olmuşsun sen be! Hem akıl danışırın, hem de makaraya alırsın adamı. Evlâdım, karınla şeker gibi geçinip gitmek istiyor musun? Dediğimi yap, karışma gerisine!»

Gülüşe şakalaşa çıktılar bürodan.

— «Eee, nerelerine vuracağız dayıcığım?»

— «Yumuşak yerlerine... Kabalarına... Kırılıp dökülmeyecek yerlerine... Nah buralarına...»

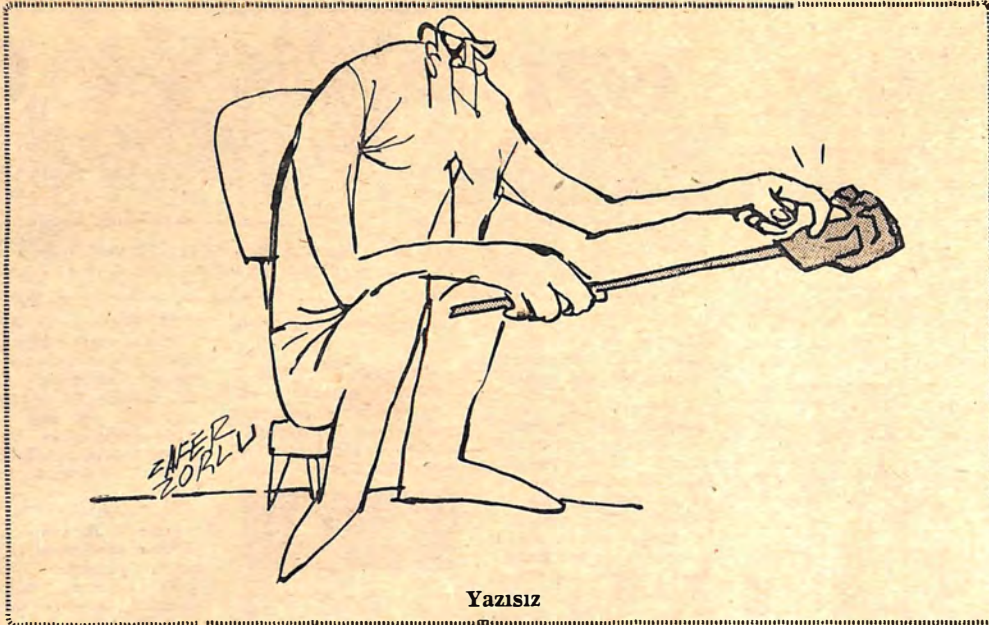
— «Kah kah kah...»

Bir lokantaya girdiler. Gecenin geç saatlerine dek yiyip içtiler. Eve çıkarkeyif varan Zeki'yi çok kötü karşıladı karısı. Zeki daha salona adımını atar atmaz kadın başladı cıyak cıyak bağırıp hakaretler yağdırmaya. Gülmüseyerek dinliyordu Zeki; fakat kadının «Sen de erkeksin ha!» demesine müthiş bozuldu kafası, fırlayıp kalktı yerinden:

— «Yaaa, demek ben erkek değilim ha? Erkek dediğin nasıl olur? Ha!... Şöyle mi?... Böyle mi?... Bu nasıl?... Şu iyi mi?... Buna ne dersin?...»

Tuttu kolundan, yatırdı salonun ortasına, vur Allah vur!

— «Söyle yavrum, nasıl bir erkek istiyorsun?... Böyle mi?... Şöyle mi?... Al öyleyse!..»

Yazısız

O vurdukça, kadın kıvrılıp açılıyor:

— «Vurma! Zeki, vurma! Ölürlüm sonra. Vurma diyorum!» diye bağırdı.

Karşı koymaya çalıştıkça, daha çok kızdı Zeki:

— «Erkek değilim ha? Bunu istiyordun öyle mi?... Geberteyim mi şimdi seni, ha?...»

— «Vurma orama! Vurma diyorum! Oh, vur, vur, vur, daha vur! Oh, canıma değsin! Vur, vur, daha vur! Şuralarıma da vur! Şuralarıma da... Oh, canım benim, hayatım Zekim! Vur, vur, çok vur! Oh, oh, canıma değsin, oh!...»

Zeki, vurdukça kızdı, kızdukça vurdu:

— «Sen ha? Bana ha?... Erkek değilim ha?... Tövbe mi?... Dırdır edecek misin bir daha?... Söyle ulan!...»

— «Vur, vur, daha vur! Şuralarıma da... Şuralarıma da... Oh, canı-

ma değsin! Erkeğim benim, kocam benim, Zekim benim! Vur, vur, daha vur!...»

Belki yarım saat vurdu. Sonra da, soluk soluğa, bir koltuğa bıraktı kendini:

— «Sen ha?... Bana ha?... Nedir ulan, senden çektiğim benim? Evlilik mi, zindan mı bu! Şuna bak! Erkek değilim ha?...»

Kadın, külçe halinde yatıyor salonun ortasında, hem inliyor, hem söyleniyordu:

— «Öldürdün beni! Ah anneciğim!... Ay ay ay ay... Vay vay vay... Oooh, canıma değsin! Yumuşadı etlerim... Kocam benim, Zekim benim, hayatım!...»

Zeki de söyleniyordu:

— «Ben sana saygı gösterdikçe... Ben, konu komşudan çekindikçe... Bana ha?... Erkek değilim ha?... Bir yumrukta gebertirim seni ulan!... Beni katil mi edeceksin durup dururken!... Bak şuna be yahu!... Me-

deni medeni yaşayalım diyoruz, beni kötülüğe zorluyor. Bak şuna be yahu!... Suçum var mı benim şimdi?...»

— «Hayatım benim! Erkeğim benim! Ellerim dert görmesin Zekim!... Oooh, canıma değsin!... Bırak da şuralarıma vur Zekim! Kurbanın olayım Zeki, hadi Zeki, vur şuralarıma!...»

Kadının yalvarmalarını, bir süre şaşkın şaşkın dinleyen Zeki, ayağa kalktı, yumruklarını bögürlerine dayayıp dikildi:

— «Vay anasını! Osman'ın dediklerinden de betermiş bul!»

Kadına döndü:

— «Kalk şuradan! Kızdırma beni bir daha!...»

Kadın, kalktı yerden, boynuna sarıldı Zeki'nin:

— «Kız, hep böyle kız! N'olursun, hep böyle kız! Erkeğim, hayatım benim, hep böyle kız!...»

KORKMAZGİL

— Bu sobayı sana hangi hayır sahibi verdi arkadaş?..

— Rica ederim, eteğimi bırakın... Semtimize geldik!..

OCAK :

Hava soğuması, kar, sis... Doğuda karışıklık... Batıda kriz... Muhiittin'de grip... Eteklere uzama... Hafif ateş, kırıklık... Oto-büs kazası... Su baskını... Hileli yağ satan esnafın dükkânlarının kapatılma-sı...

ŞUBAT :

Kuvvetli bas dönmesi... Zühre'ye giderken Merih'e inis... Sneyrotimin keşfi... B.E'nin erkek olduğunun açıklanması... Dünyada heyecan... Turfanda patlı-can... Şah'a bir erkek ev-

lât... Dargelirlilere ucuz erzak dağıtımı... Ankara'da Meclis'te kavgâ... Bir kaç boykot ve iki miting...

MART :

Güneş tutulması... Uzak Şarkta antrepo yangını... Meşhur iki kişinin ayrıl-ması... Sosyete'de bir kaç skandal, bir kaç zina, bir

1971 Dünya'ya neler getirecek?

Meşhur falcı ve sihirbaz Habartabara'ya göre 1971'in dünyaya neler getireceği açıklanmıştır... Biz de burada sizlere aynen açıklıyoruz...

iki bina... Bütan gazından çıkan büyük bir yangın... Ailesini doğrayan iki katil, arkadan şiddetli lodos...

NİSAN :

Papatyaların açması... Yeni aşklar... Tebeşirle duvara yazılan yazılar... Düdükli tencere patlama-sından yaralanan bir aile kadını... Adliyede, kendisi-ni aldatan adamın yüzüne kezzap atan bir kadın... Yeni üç Tekel sigarasının piyasaya çıkarılması, rakı-ya zam... Kuru fasulye krizi...

MAYIS :

Bir maçta çıkan arbede-de 600 kişinin ölmesi... Va-linin beyanattı... Demirel'in istifa etmesi... Yeni kuru-lan partinin içinde çıkan hizip... Sofia Loren'in ço-çuğunun kaçırılması... U-çurtma mevsiminin açıl-

ması... Kuzu kulağı moda-sı...

HAZİRAN :

Personel Kanununun çık-mayaçının açıklanması, memurların yürüyüşü... Binbeşyüz işçinin daha Al-manya'ya gitmesi... Oto-

bişlere zam... Noksan ve-zinli emek satan iki fırı-nın mükkâfatlandırılması, arkasından sahanda yu-murta...

TEMMÜZ :

Turist mevsiminin açıl-ması... Dikilitaş'a tecavüz etmeye kalkan bir manya-ğı halkın linç etmesi... Her şeye yine zam... Bir daha devalüasyon, bir li-ranın tedavülünden kaldırıl-ması... Yağmurlu hava-lar...

AGUSTOS :

Boğaz'da iki vapurun bi-ribirine bindirmesi ve yol-cularını Beyazpark gazino-suna indirmesi... Şiddetli sıcaklar... Yeni bir salgın: Yumurta yüzünden zehir-lenenler... Japonya'da fırı-na... Amerika'da iktidar değişikliği... Rusya'da don-durma satışının serbest bırakılması...

EYLÜL :

Sâkin bir kaç günden sonra büyük bir heyecan... Dükkâna giren kamyon... Küçük kız çocuklarını sa-

tan bir şebekenin yakalan-ması... Yeni seçime gitme hazırlıkları... İki gün sis.. sonra hava açık...

EKİM :

Tiyatroların açılması... Sinemalara zam, kestane-ye zam...

KASIM :

Meclis'te büyük bir kav-ga... Ankara'da bir iş ha-minın çökmesi ve iki üç kırılmalarda kırılma-sı... Mısır'da karışıklık... Milli takımın altı gol ye-mesi...

ARALIK :

Yeni yıla hazırlık... Ver-gi kaçırma gayretleri... Bir

daha zam... Aklını oynatan binlerce vatandaşın müşahade altına alınma-sı... Eski hamam eski tas...

NOT :

Bilerek veya bilmeyerek bütün sevdiklerimin yeni yılını kutlar, hepinize yeni yılda mutlu bir dün-ya dilerim.

ÖNCE DARGELİRLİLER

Dargelirli demek, bilirsiniz, ha-yatta her şey kendisine dar ge-len kişiler demektir... Onun için yeni yılın da bu gibilere dar ge-leceğini düşünerek, bunlar yeni yıla geniş bir şekilde girmek yo-luna sapmamalıdır... En iyisi bunların ya bir sinemaya gitme-lerini, yahutta evlerinde oturup tombala oynayıp milli piyango-nun çekilişini dinlemelerini tav-siye ederim... Gelirdir dar olan bi-rinin yılbaşında birden genişle-meye çalışması, yeni yılın ona geniş geleceği mânâsına gelmez. Dargelirlilere ikinci tavsiyem: Hiç olmazsa tam saat onikide, yeni yıl girenken pencereyi açıp şöyle iki üç kere geniş geniş ha-va almalıdır...

İŞÇİLER :

İşçilerin yeni yıllarını gene ça-lışarak geçirmelerini çok mâkul bir sesle tavsiye ederken, bunun nedenlerini de sayalım: Bir kere işçiler yeni yıla çalışarak girer-lerse, hem o gece fazla mesai a-lırlar, hem de yeni yılda daha çok çalışacakları mânâsının öne-mini anırlar... Onun için bütün işçilerin yılbaşı gecesi işlerinin başında olması ve herkes eğle-nirken onların yeni yıla çalışarak girmesi, o gece işlerin aksama-sı bakımından mecburidir. Bir

YENİ YILINIZI NASIL GEÇİRMELİSİNİZ?

1970 her eski yıl gibi gerilerde kaldı... Bence 1970 pek kestane geçen bir yıl oldu... Yâni ters olaylar, tatsız günler, zamlar, boy-kotlar, seller, fırtınalar... Her ne olursa olsun 1970 de her geçen yıl gibi ömrümüzden 365 günü araklayıp, çaktırmadan gitti... Gü-legüle gitsin... Şimdi her çeşit vatandaşın uyacak bir listeyi aşağı-da vermek istiyorum... Yeni yılınızı nasıl geçireceğinizi bu lis-teye göre ayarlarsanız, hem fazla paranız gitmez hem de mideniz bozulmaz.

MEMURLAR :

Yüksek memurların dışında bütün küçük memurlar yeni yı-la maaş almadan girmek zorun-dadırlar... Onun için bütün me-murların yeni yıla, Memur Kan-ununun 67. maddesi gereğince evlerinde girmeleri emredilmiş-tir... Ay sonu ile yılbaşının bir araya gelmesi halinde bütün me-murların birkaç mandalina ve bakkaldan ödünç alınmış biraz kaşar, bir şişe rakı ve leblebiyle, pijamalarını giyerek çoluğu ço-çuğu arasında yeni yıla girmesi gibi hâzin ve gözyaşartıcı bir tabloya rastlanamaz... Memurla-rın da saat onikiden sonra oturma-ları doğru değildir... İşçiler gibi memurların da eğlence yer-lerinde görülmeleri yasak ve göz bozucudur... Memurların yeni yıla yepyeni ümitlerle girmeleri de yeni çıkan yılbaşı kanununa göre yasaklanmıştır...

SERBEST MESLEK ERBABI : İşte yeni yıla neşeli ve keyifli girecek ve hiçbir kanuni cezaya

çarpılmayacak kimseler bunlar-dır... Bu gibiler yeni yıla iste-dikleri lokalde, barda, gece ku-lübünde, bir dost evinde girebi-rlirler... Giriş için ayrıca bir üç-ret de vermezler... Her türlü o-yun, kumar, dans ve eğlence ser-best meslek erbabına serbest o-lup bunların doya doya eğlenme-lerine bozulacak veya mâni ola-cak fiilleri gösterenler yılbaşı kanununa göre yüz lira para ce-zasına çaptırılırlar... İsimlerin-den anlaşılacağı gibi, bütün ser-best meslekte olanlar yılbaşında her şeyi yapmakta ferah ve ser-bettirler... Masalarını şimdiden ayırtmalarını rica ederiz... Te-şekküller...

BEKÂRLAR :

Bekârlar yılbaşına girerken mutlaka damıyla girmek zorun-da olup, damsız girmeye kalkan-lar, kapıda yakalanıp evlerine gönderilir... Ayrıca bütün bekâr-ların yılbaşına zilzurna sarhoş olarak girmesi Tekel Genel Mü-dürlüğü tarafından emredilmiş-tir... Bütün bekârlar ayrıca yıl-başı gecesi aile toplantılarına gi-remeyecekler ve umuma açık o-

lan lokallerde neşelerini bulma-ya çalışacaklardır... Her bekâr, yanında, belediyece verilecek be-kârlık karnesini taşıy ve lüzu-munda bunu ilgili memurlara gösterir. Aksine hareket edip kar-nesiz yılbaşını geçirmeye çalışa-cak bekârlardan gelecek yılbaşı-na girmemelerini temin için zabıt tutulur... Her bekârın bu yılba-şı bunlara riayet edip bizi üzme-melerini rica ederiz.

GARİBANLAR :

Cemiyette (H) sınıfını temsil e-den bu grubun yılbaşına girme-si veya girmemesi gibi bir endi-şeleri olmadıktan sonra bunlar ka-nun dışı bırakılmışlardır... Gari-banların, üstü kapalı olmamak şartıyla, arsa, saha, duba, mey-dan, park gibi yerlerde yeni yıla istedikleri gibi girmesi için ilgi-liler bütün hazırlıkları temin et-mişler ve bu yerlere zabıta kuv-vetleri sevkettmişlerdir.

Garibanların, yılbaşına herkes gibi girmesi halinde, en arkadan ve herkes girdikten sonra bir e-mirle girmeleri mecburidir. Çak-tırmadan aradan girmeye kalkan, yahut başkasının sırasını alan garibanlar, yakalanırsa artık ha-yatlarının sonuna kadar yılbaşı-na giremezler ve hep eski yıllar-la idare ederler...

Selâhattin'in Lâmbası

Yazan:
SUAVİ SÜALP
Çizen:
SEMİH BALCIOĞLU

EMRET YA
EFENDİ..

Başbakan
olduk, seni
ihmal ettik..
Çünkü, kendi ken-
dine yürüyor.
İşler..

BEN DE SIKINTIDAN
PATLIYORUM. İŞİN BİTTİY-
SE BENİ AZAD ET... AMMA
YİNE SEN BİLİRSİN.

YOOO... SEVDİĞİM KIZ AYTEN'İ
ELDE ETMELİYİM. BANA GÜZEL SÖZLER
SÖYLEMEM KUDRETİNİ VER. BELKİ
DE BAŞBAKAN OLDUM DİYE BENİ
BEĞENMEZ DİYE DÜŞÜNÜ-
YORDUR.

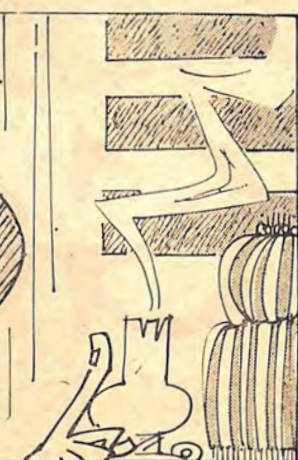
FAKAT UĞ SAHTE TOPLUM
POLİSİ KAPININ DELİĞİN
DEN ONLARI ÖZEL BİR
CİHAZLA DİNLIYORLAR-
DI...

VAY İNEK VAY..
HALÂ GÖZÜ AYTEN'DE..
BENDE ENAYİLİK KIZLA
DAHA EVLENMEDİM.

ONDAN SONRA SENİ KOYVERİRİM..
ZATEN KÂFİ DERECEDE YOLUMUZU
BULDUK. BİR İKİ PARTİ DAHA
KESİP İSTİFA EDECEĞİM.

SİZ BİLİRSİNİZ
AMA, DEVLET
İŞİ TATLIDIR
DERLER..

HER ŞEY EMRİMDE AMA, BİR
GÜN NASIL OLSA BENİ DE
YÜRÜTÜRLER.. BUGÜN
GRUPTA FENA HALDE
KAPIŞTIK.

TAVİZ VER-
MESEYDİNİZ...

Terkinbinde krem hassaları
bulunan Puro kalite
bakımından en üstün tuvalet
sabunu ve çok müessir
bir güzellik müstahzarıdır.
Puro Güzellik Metodunu
hemen deneyiniz.

Her sabah ve akşam
bol PURO köpüğü ile
cildinizi masaj yaparak
sabunlayınız

Hiç sabun izi
kalmıyacak şekilde
yüzünüzü bol su ile
yıkayınız

Yumuşak bir havlu ile
ve cildi tahriş
etmeden yüzünüzün
nemini alınız.

Kısa bir müddet
içinde daha genç
göründüğünüzü,
daha cazip, daha güzel
olduğunuzu bizzat
farkedeceksiniz.

Gençlik

GÜZELLİK VE CAZİBENİZİ MUHAFAZA İÇİN
KREMLİ PURO KULLANINIZ

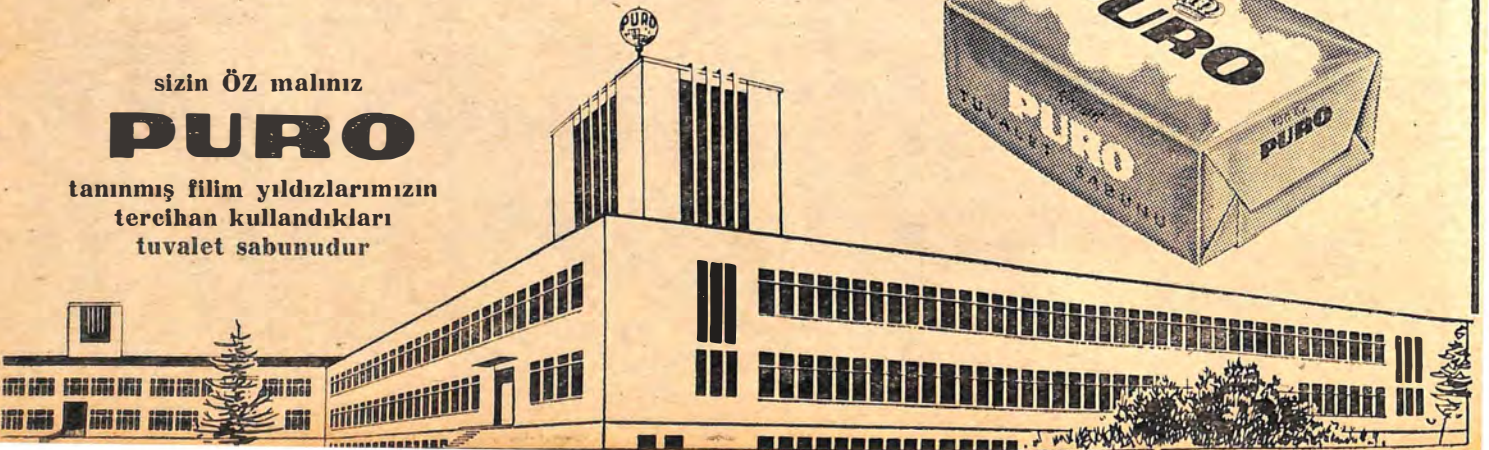
sizin ÖZ malınız

PURO

tanınmış filim yıldızlarımızın
tercihan kullandıkları
tuvalet sabunudur

(A.K. : 210)

ANKARA'DA BİR TAŞRALI

Taşralı, elinde bir büyük yumurta sepetiyle sahneye girer. Sepeti kapının arkasına gizledikten sonra birini arar gibi dolaşır. Bu sırada Politikacı içeriye girer ve taşralıyı görerek çıkışır:

— Çekil buradan, ne arıyorsun bakalım? Şimdi polise veririm seni, hadi uçlan!

Taşralı — Hüsni beg siz misiniz efendim? Ben koyden geliyorum da...

Politikacı — Gene ne dert olmaya geldiniz, nasıl da bulurlar birader, ya para isteyecektir mutlaka, ya da kredi.

Taşralı — Yok, hâşâ efendi. Ne haddime! Para, kredi istesem büyük adam olurum, veyahut ki mebbus olurum.

Politikacı — O halde çabuk söyle dardını, toplantım var, gideceğim.

Taşralı — Hüsni beg, beni nıkdar gönderdi. Sana da selâm saldı...

Politikacı — Anlaşıldı, kısa kes!

Taşralı — Dedi ki, mutlaka bunu kabul etsin, yoksam gucenirim, dedi.

Politikacı — Yok kardeşim, artık usandım. Bundan böyle babam olsa kabul etmiyorum, niç darılmaça yok, muhtara böylece söyle. Öyle yolsuz, usulsüz işlere beni sürmeyin. Böyle şeyleri kabul edemem de uğraşamam da... Nerde çürük iş var, dayan Hüsni beye.

Taşralı — Uğraşma filân yok Hüsni beg, hazır gelmiş durumda, sona, heç çürüğü de yok vala.

Politikacı — İsrar etme kardeşim, çürük yok, dersiniz, sonra seçe seçe en çürüklerini Ankara'ya gönderirsiniz. Artık uğraş babam uğraş... Aklına esen gelip rahatsız etmeye başlar, burası Parlamento mu, portmanto mu?..

Taşralı — Estağfurullah, Hüsni beg, senin böyle şiddetlenece-

ğini bilsem heç söylemezdim. Odu bi kere ne yapalım, gelmiş bi şey geri getmez. (Kendi kendine): Ben de pazarda satarım. İrahatsız ettim, hoşçakalın!

(Kapının arkasına yürür ve yumurta sepetini eline alır.)

Politikacı — Dur bakalım yahu, insan böyle birdenbire gider mi? Bir diyeceğin var mı falan demeden yürüyorsun. O sepet de ne oluyor?...

Taşralı — İşte o.

Politikacı — Ney, anlamadım?

Taşralı — Kabul etmedin ya...

Politikacı — Neyi?

Taşralı — Yumurtayı... Ben de götürüp satacağım.

Politikacı — Yahu kardeşim, size zahmet oluyor, her zaman böyle yoruluyorsunuz diye ben kabul etmiyorum. Yoksa sizi kırar mıyım? Madem ki satacağın, getir hazır ben alayım, kaçtan vereceksin?..

Taşralı — Ne kaçtan vermesi

Bir milyoner dilenci yakalandı. — Gazeteler —

— Onlar bize sadaka vermeye tenezzül etmez arkadaş!..

Alman'ya Şiirleri

Almanya'ya yönetici gönderelim

Almanya'ya hep işçi mi yollayacağız? Biraz da milletvekili gönderelim; Millet vekilliğini öğrensinler! Senatör gönderelim; Bizi daha iyi yönetsinler! Bakan gönderelim; Bakanlıkta pişsinler! Eğitim, Bayındırlık, Sıhhat Ve Ekonomi öğrensinler! Bak nasıl kalkınır bu vatan Staja yollarsak bir de Başbakan!

★

BERLİN GÜZELLERİ

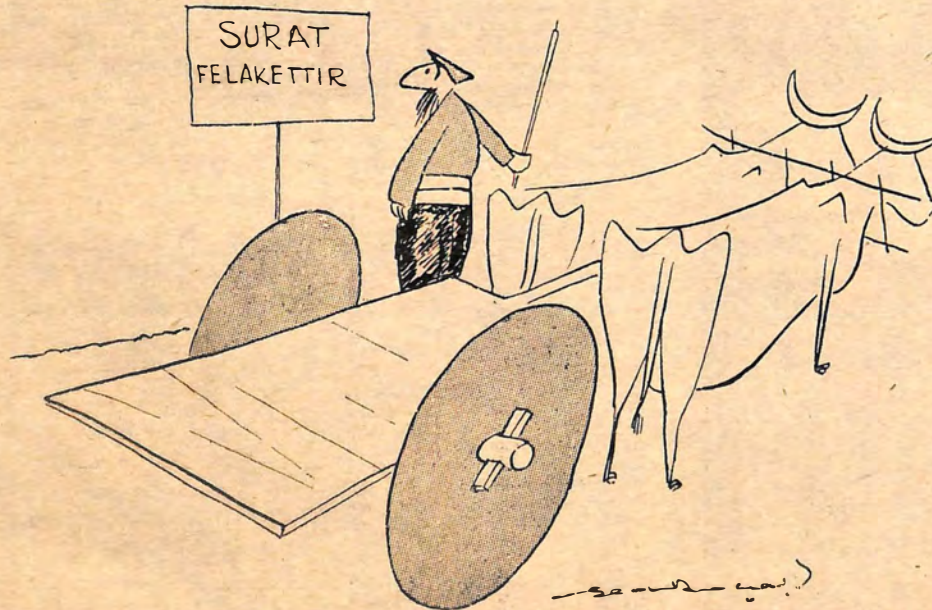
Bütün kızları güzel Berlin'in, Bütün kadınları şirin... Tanrıçalar kadar sarışın Ve tenleri süttan ak... Göğüsleri iri ve bir içim su gibi berrak... Gayet biçimli bacakları üstünde yaylanan Kalçaları yuvarlak mı yuvarlak, İnce, uzun parmakları yumuşak Ve bakişları o kadar sıcak O kadar sıcak Ki denizlere düştü gözlerim; Kayboldu, kaybolacak!...

★

ALMAN

Alman hem çalışkandır Hem de ekonomik... Alman'ın Allah'ı marktır, Peygamberi fenik...

Mukadder ÖZAKMAN

— Kazaları önlemek için yollara trafik levhaları dikilecek. —

— Gençliğimde böyle kadınlar elime geçseydi rahat 13 tutturur. dum... Hep dörtte, beşte kaldım!..

1970 YILINDA 4 MİLYON

İSTANBUL ATAKÖY'de

35 APARTMAN Dairesi

TÜRKİYE EMLAK KREDİ BANKASI

(Basın : 60126 - A - 20266 — 208)

Ah, Noel Baba

Kenan AKINCI

SEVGİLİ Arkadaşım, Fakülte lokalinde bu konuyu seninle uzun uzun tartışmış, Batı Uygarlığı'na özgü bazı gelenekleri getirmenin, uygarlığın kendisini getirmede yararlı olacağı fikrinde birleşmiştik. Çağdaş uygarlık, gelecekleşmiş bazı eğlencelerle çok daha kolay girecekti ülkemize. Tıpkı ilkokul çocuklarının, dersleri oyun şekline sokunca daha iyi öğrendikleri gibi...

İlk uygulamaya olarak yılbaşı eğlencelerini alacak, işe önce köylerimizdeki kendi evlerimizden başlayacağız...

Sen ne sonuç aldın, bilmiyorum. Bana gelince, benim durumumu hiç sorma. Bu mektubu sana hasta yatağımdan yazıyorum. Tüm umudum söndü. Bu çağdaş uygarlık Türkiye'nin neresine girer girer de; bizim eve giremez. Çünkü babam sokmaz!

Şimdi sana olup bitenleri anlata-yım da, hem meraktan kurtul, hem de ben iyileşip gelinceye kadar bir çkar yol düşün.

Köye vardım. Babam daha «Hoşgeldin» bile demeden:

— Ne var lan? dedi. İşgal mi baykot mu; gene ne yaptınız?

— Yeni yıla giriyoruz baba.

— İyi halt yersiniz! Yapmadığınız bi o kaldıydı zaten... Gene «eylenme» ye geçtiniz ha?

— Hayır baba. Bu kez eylem değil. Normal yılbaşı tatili. Yılbaşını kutlamak için geldim.

— Hoppalaa! Bu kurtlamak dediğin el öpmek diil miydi senin? Dur bakalım daha Ramazan Bayramından tükürüğün kurumadı elimizde. Kurban'a dersin daha var. Bu da neyin kurtlaması oluyo aralık yerde?...

Sağolsun bizim peder köyün sayılı kalınkafalılarındandır. Dilimin döndüğü kadar anlatmaya çalıştım...

Akşam için hazırlığa başladık.

Bizim hazırlıklar tüm köyde duyulmuş. Bakkala giderken bazı sesler çalındı kulağıma. Bizim yılbaşı meselesini konuşuyorlar:

— Huu!... Duydun mu, Deli Mustan'nara yılbaşı gelyormuş!...

— Kimnere dedin?

— Te bu bizim Deli Mustan'nara.

— Ne başı dedin?

— Yılbaşı.

— Bak hele! Geçen gün de Rifat onbaşı geldi. Hiç konuksuz kalmıyorlar.

— Evde bi hazırlık, bi hazırlık ama...

— Eee, ne demişler: Baş ol da, soğan başı ol istersen!

— Az öncesi kocca bi tene pipi kestiler.

— Onbaşıya tavuk kestilerdi ya; buna bi pipi anca iyi gelir. Biz de gidip bakarız akşama avludan.

— Bakarız.

O gece hindiye yedik, kestane kaynattık, mısır patlattık... Daha bir takım şeyler yaptık, kendimizce eğlendik. Her şey yolunda gitti o gece.

Ne olduysa sabahleyin oldu. Noel Baba yüzünden. Babamın, Noel Baba'nın düşsel bir kişi olduğunu anlayacağını sanmış, açıklama yapmamıştım ona. Akşamdan sözü de geçmemişti.

Sabahleyin çocuklar, pabuçlarının içlerine koyduğum şekerleri gördüler:

— Aaa! Benim pabucuma tavuk şey etmiş! dedi büyük kardeşim uyu sersemi. Sonra toparlandı:

— A be şeker ya bunnar! Oooh, bi avuç şeker!

— Benimkinde çakı da var!

— Benimkinde de var!

— Düdük de var!...

Çocukların düdüklere ayrı ayrı çesittendi. Hepsini sevinçlerinden oldukları yerde zıp zıp zıplıyor, düdüklerini de var güçleriyle üflüyorlar. Üflüyorlar ki kulak dayanmaz! Her biri kendi düdüğünün en iyisi olduğunu göstermek çabasındadır.

Babamla annem de yanımda dikkilmiş, çocuklara bakıyorlar.

Çocuklar neden sonra heveslerini aldı —ya da canları şeker istedi— yavaşladılar. Düdük sesleri kesildi. Büyük oğlan, şekerini avurduna çekerek:

— Kim koydu bunları be? diye sordu.

Öbür ikisi de onun yanına geldiler. Büyük bir merakla yüzüne bakıyorlar. Açık açık benden kuşku landıkları belli. Aynı merak annemle babamın yüzlerinde de okunuyor. Küçük oğlan ceketime asılarak:

— Sen getirdin ya bunları? dedi.

— Çocuklar, dedim. Bu armağanları size «Noel Baba» nız getirdi.

Göz kırpamak için babama döndüm; yüzü bir tuhaf olmuş! O zaman hiçbir şey anlayamamış; onun Noel Baba'yı kendine rakip kabul edip işi namus konusu edeceğine akıldan bile geçirmemişim. Üstelik ben ondan da saf çıkmış, anneme kötü kötü bakmasından bile bir anlam çıkaramamıştım. Tersine, bu kadar cahil kaldıkları için üzüldüğünü yormuştum davranışlarını. Sevinmişim.

Dişlerinin arasından:

— Ne zamandan beri geliyor o «baba» lanı? diye sordu.

— Çok eskiden beri, dedim.

Öyle ya... Kaç yıldır gelir bu Noel Baba.

Babamın dişleri gıcır gıcır gidiyor. Bunca zamandır cahil bırakıldığına kim olsa öfkelenir, diye düşünüyorum.

— Hem de herkesin bildiği bir şey! diye ekledim.

— Böyle şeyler çabuk duyulup yayılır zaten, dedi sapsarı bir yüzle.

Babamla bu konuları dertleşmek hoşuma gitmişti doğrusu:

Akbaba

Haftalık Siyasal Mizah Mecmuası

SAHİBİ :

Ergin Ortaç

Yazı işlerini fiilen idare eden:

Kadri Yurdatap

Dizildiği ve basıldığı yer:

Akbaba Matbaası

Sekreter: Selâmi M. Yurdatap

İDARE YERİ :

Divanyolu Klodfarer Caddesi, No. 8-10, Daire: 3. İstanbul

Fiyat : 125 kuruştur.

— Duyulur ama bizde duyulmaz. Başımızdakiler uyuyor, ne olacak!
— Öyle... dedi acı acı.
Kendini zorlayarak gene sordu:
— Geldiği zaman hep böyle güzel hediyeler getirir, ha?...
— Tabii. Yılda bir kez gelir ama sağlama gelir. Her gelişinde getirir bir şeyler... Çocukları çok sever.

Babacığım yaprak gibi titriyor ama ben hâlâ uyanmıyorum.
— Senin de buban olur mu bu dediğin?

— Hayır, dedim. Çocukların babası o.

— Sana bi hediye falan getirmiyomu?

Çocuklar, Noel Baba'nın çocuk dünyasına ait bir kişi olduğunu öğrensinler diye:

— Eskiden bana da getirirdi, dedim.

Bir okutsalar, kimbilir nasıl bilgili biri olacaktı babam. Bilime ve uygarlığa karşı büyük bir hırs var adamda demek ki: Yüzü mumya gibi, çeneleri takırdıyor, eli ayağı zangır zangır titriyor...

Çocuklar da merakla bakıyorlar ama, soru sorma sırası onlara gelmiyor ki. Çocukların ellerindeki armağanlara bakarak:

— Şimdi ne sıralar gelmiş bu nerif? dedi.

— Gece yarısı. Herkes uyuduktan sonra. Şöyle saat bir-iki sularında.

Bunun üzerine bomba gibi patladı babam:

— Ulan şimdi mi söylerler! Ulan anasını...

Komşular yetiştiğinde, anamla ben ölü gibi yatıyormuşuz, babam çocukları dövmekteymiş.

Kenan AKINCI

★

İntikam

Ünlü ressamın giden kadın:

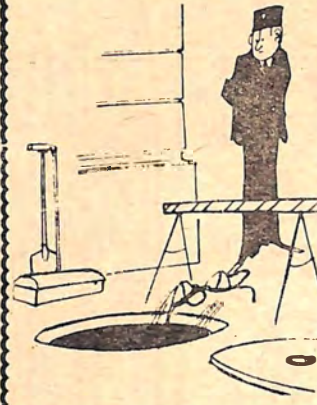
— Bir resmimi yapmanızı istiyorum, dedi. Boynumda inci ve elmaslarla dolu bir kolye, kulaklarımda elmas küpeler olsun.

— Ama bu söyledikleriniz yok ki, dedi ressam. Ne kolyeniz var, ne küpeniz.

— Olsun, yapın siz. Kocamdan önce ölürsem, o nasıl olsa yenden evlenir. Yeni karısı eve gelince benim resmimi görecektir.

Resmi görünce mühevverlerin nerede olduğunu soracak, kocam bunların birer hayâl mahsulü olduğuna inandırmıyacak ve aralarında bitmek bilmeyen bir bır gür çıkacak! Eee, benim üstüme bir başkasıyla evlenen erkeğe de bundan ağır ceza olmaz her halde.

MİLLETLER GÜLÜ YOR

Yazısız

Merak

Yeni doğan yavrusunu emziren anneye dört yaşındaki oğlu baktı, göğüslerini işaret ederek sordu:

— Süt bitince onları nasıl dolduruyorsun?

Umumî arzu üzerine

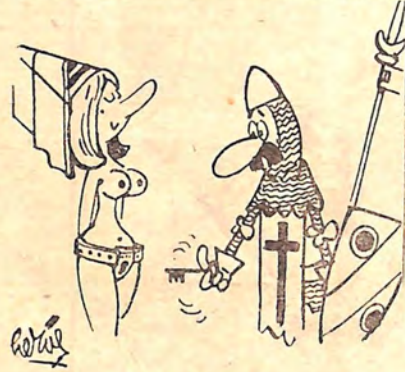
Karaciğer ameliyatı geçiren hasta ayılıp da, operatörü başucunda görünce:

— Teşekkür ederim, dedi. Artık sağ tarafımda en küçük bir sancı duymuyorum. Fakat nedense boğazım müthiş ağrıyor.

— Merak etmeyin, dedi operatör. O kadar acı ağrı duyacaksınız elbet.

— Ameliyat yeri ağrımadığı halde, boğazımın ağrımına bir anlam veremedim de...

— Açıklayayım: Karaciğer ameliyatı pek ender yapıldığından, talebelerimin huzurunda işe girmişim. Yorucu bir çabadan sonra ameliyatımı başarıyla sonuçlandırmış, talebelerim duygulanmış olacak ki hep birden alkış tutup, «Bravo, bravo!» diye bağırmağa başladılar. Susmalarını sağlamak amacıyla başını selâmladım, olmadı. Reverans yaptım, hiçbir susmadı. Üstelik, salondan çıkarken «İsteriz, isteriz» diye tempo tuttularım da duyunca çaresiz geri döndüm, umumî arzu üzerine bademciklerinizi de alıverdim!

— Oldu mu ya... Biri kapıyı içerden kapamış!..

Biliyormuş

Jeolog, klavuzunun eşliğinde tehlikeli bir dağa tırmanıyordu. Son derece dik bir uçurumun tepesinde bağırda:

— İpi iyi tutun!
— Merak etmeyin, diye cevap verdi klavuz. Çünkü bir hastane odasında yıllarca yatmanın ne demek olduğunu iyi bilirim.

— Dağdan mı düşmüştünüz? Yaranız ağır mıydı?

Uçurumu yarıl原因 jeologa, klavuz yukardan cevap verdi:

— Yoo, ben düşmedim. Sizden önce klavuzluğunu yaptığım üç jeologu hastanelik ettim!

Acaba?

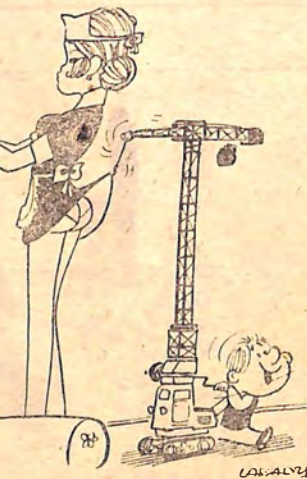
Bacak kadar oğlamlı stirdüğü çocuk arabasının içine karşılıklı kurulan anne ile baba bir süre biberonlarını çekistire çekistire emdikten sonra, baba eşine sordu:

— Onun bütün kaptislerine boyun eğmeiniz doğru mu acaba?

Mikrop aşkı

Mikroskopun üzerine eğilen bilgin neşeyle arkadaşlarını çağırarak:

— Gelin bakın, dedi. Az sonra bir aile faciasına tanık olacaksınız. Dişi mikrop ile erkek mikrop önce seviştiler, sonra çiftleşmeye geçtiler. Ve... İşte ansızın koca içeri giriverdi!

— Baba koş, bak ne kaldırdım!..

MUTLULUK
DOLU
GÜNLER
SİZİN
OLSUN

**TÜRKİYE
HALK
BANKASI**

Bütün bankacılık hizmetleri için emrinizde olan Türkiye HALK BANKASI, size daha iyi hizmet edebilmek için servislerini - IBM makineleri ile teçhiz etmiştir. Çalışmalarımız da "Emniyet ve Sürat" parolamızdır.

(Basın : 60153 - A - 20320 - 209)

YAZISIZ

Dünya Karika türleri!

YILBAŞI HEDİYESİ !..

— OKUDUNUZ MU ?.. ÜÇ DELİ DAHA TIMARHANEDEN KAÇMIŞ !..

— HADI KES ARTIK ... BURAYA KONUŞ - MAK İÇİN GELMEDİK YA !..

— NASIL, YILBAŞI KOKTEYLLERİNİ BEĞENDİN Mİ ?..

YAVRUNUZUN İLERİYE GÜVENLE BAKABİLMESİ

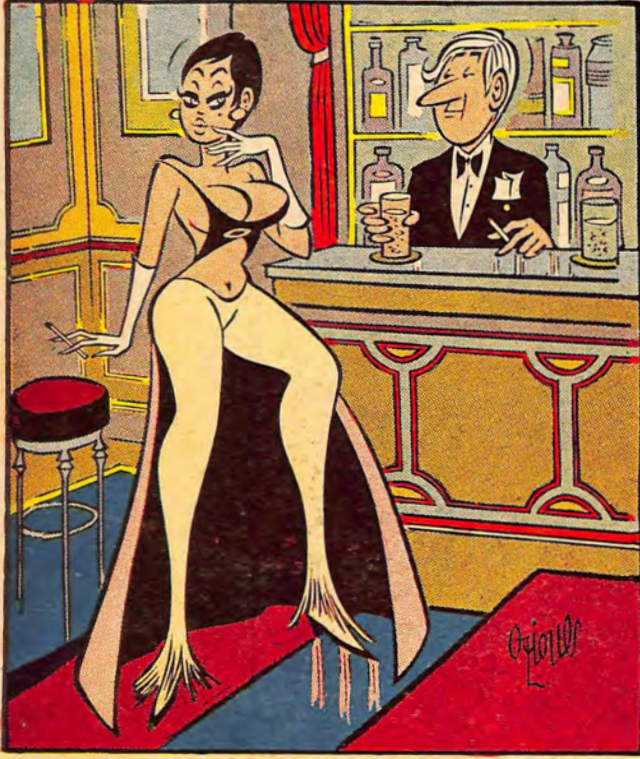

şimdiden yapacağınız tasarruflarla
mümkündür.

AKBANK

(Ak. : 211)

AKI

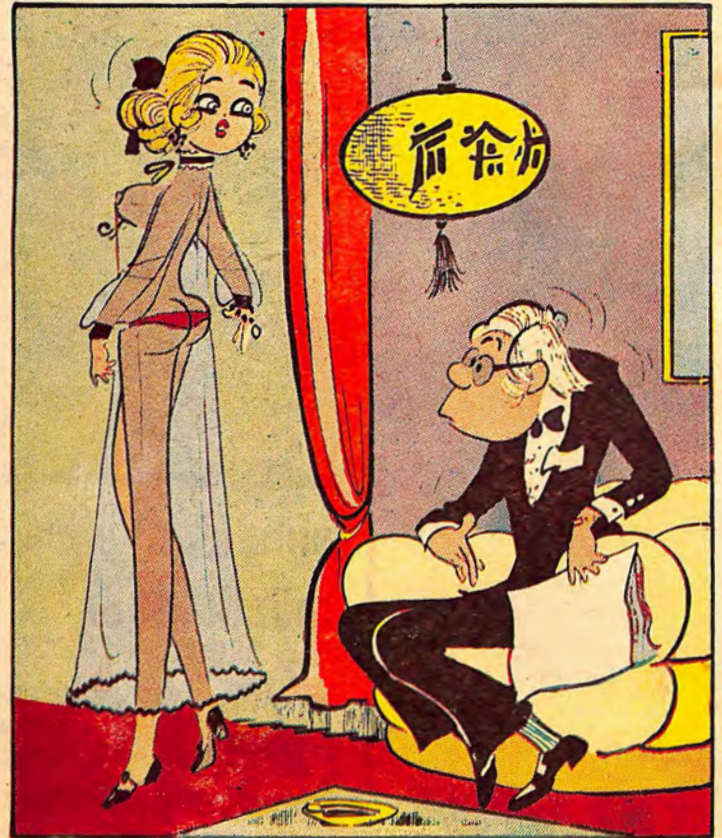
— AAA, RICA EDERİM ÖYLE BAKMAYIN... GÖZLE-
RİNİZLE BENİ SOYLUYORSUNUZ ADETA !..

— "İÇMİŞİİM, DERTLİYİİM, BİR BİLSEN
BEN NE HALDEYİİM !.."

— BİR ŞEY SEÇTİNİZ Mİ ?
— EVET, BAŞTAKINI !

— NE YATAĞA GİTMESİ CANIM ..HADI YÜRÜ,
YILBAĞI BALOSUNA GİDİYORUZ !..